

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2016/C 260/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* 1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2016/C 260/02

Sprawy połączone C-260/14 i C-261/14: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 maja 2016 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Bacău - Rumunia) – Județul Neamț (C-260/14), Județul Bacău (C-261/14)/Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice [Odesłanie prejudycjalne — Ochrona interesów finansowych Unii — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) — Rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 — Udzielenie zamówienia publicznego przez beneficjenta funduszy działającego jako instytucja zamawiająca, mającego na celu realizację subwencjonowanego działania — Pojęcie „nieprawidłowości” — Kryterium dotyczące „naruszenia prawa Unii” — Procedury przetargowe sprzeczne z ustawodawstwem krajowym — Charakter korekt finansowych zastosowanych przez państwa członkowskie — Środki lub kary administracyjne] 2

2016/C 260/03

Sprawa C-396/14: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 24 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Klagenævnet for Udbud – Dania) – MT Højgaard A/S, Züblin A/S/Banedanmark (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 267 TFUE — Właściwość Trybunału — Status organu odsyłającego jako sądu — Zamówienie publiczne w sektorze infrastruktury kolejowej — Procedura negocjacyjna — Dyrektywa 2004/17/WE — Artykuł 10 — Artykuł 51 ust. 3 — Zasada równego traktowania oferentów — Grupa złożona z dwóch spółek i dopuszczona jako oferent — Oferta złożona przez jedną z dwóch spółek, we własnym imieniu, w związku z ogłoszeniem upadłości drugiej spółki — Spółka uznana za mogącą zostać dopuszczoną jako samodzielny oferent — Udzielenie zamówienia tej spółce) 3

2016/C 260/04	Sprawa C-550/14: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret - Dania) – Envirotec Denmark ApS/Skatteministeriet (Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Odwrotne obciążenie — Artykuł 198 ust. 2 — Złoto w postaci surowca lub półproduktu — Pojęcie — Artykuł 199 ust. 1 lit. d) oraz załącznik VI — Zużyte materiały, odpady i złom — Sztabki uformowane poprzez stopienie różnych przedmiotów i złomu, przeznaczone do umożliwienia ekstrakcji złota i o próbie 325 tysięcznych lub większej)	4
2016/C 260/05	Sprawa C-559/14: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa - Łotwa) – Rūdolfs Meroni/Recoletos Limited [Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Uznawanie i wykonywanie środków tymczasowych i zabezpieczających — Pojęcie „porządku publicznego”]	4
2016/C 260/06	Sprawa C-607/14: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 maja 2016 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) - Zjednoczone Królestwo] – Bookit, Ltd/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Zwolnienie — Artykuł 135 ust. 1 lit. d) — Transakcje dotyczące płatności i przelewów — Pojęcie — Zakup biletów kinowych przez telefon lub internet — Płatność kartą debetową lub kredytową — Usługi tzw. „przetwarzania płatności za pomocą karty”)	5
2016/C 260/07	Sprawa C-48/15: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d’appel de Bruxelles - Belgia) – État belge, SPF Finances/NN (L) International SA, dawniej ING International SA, następcą prawny ING (L) Dynamic SA (Odesłanie prejudycjalne — Podatki bezpośrednie — Swobodny przepływ kapitału — Swoboda świadczenia usług — Dyrektywa 69/335/EWG — Artykuły 2, 4, 10 i 11 — Dyrektywa 85/611/EWG — Artykuły 10 WE i 293 WE — Coroczny podatek od przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania — Podwójne opodatkowanie — Sankcje mające zastosowanie do zagranicznych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania)	6
2016/C 260/08	Sprawa C-130/15: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 maja 2016 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Zjednoczone Królestwo] – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs/National Exhibition Centre Limited (Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Zwolnienie — Artykuł 13 część B lit. d) pkt 3 — Transakcje dotyczące płatności i transferów — Pojęcie — Zakup biletów na spektakle lub inne imprezy — Zapłata kartą debetową lub kartą kredytową — Usługa „realizacji płatności kartą”)	7
2016/C 260/09	Sprawa C-198/15: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 26 maja 2016 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Zjednoczone Królestwo] – Invamed Group Ltd i in./Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs (Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Sekcja XVII — Pojazdy — Dział 87 — Pojazdy nieszynowe oraz ich części i akcesoria — Pozycje 8703 i 8713 — Pojazdy o akumulatorowym napędzie elektrycznym — Pojęcie „osób niepełnosprawnych”)	7
2016/C 260/10	Sprawa C-224/15 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 maja 2016 r. – Rose Vision, SL/Komisja Europejska (Odwołanie — Projekty finansowane przez Unię Europejską w dziedzinie badań — Audyty stwierdzające nieprawidłowości we wdrażaniu niektórych projektów — Decyzje Komisji zawieszające płatność kwot należnych w ramach niektórych projektów — Skarga o stwierdzenie odpowiedzialności odszkodowawczej — Odrzucenie — Uzasadnienie)	8

2016/C 260/11	Sprawa C-244/15: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 26 maja 2016 r. – Komisja Europejska/ Republika Grecka (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 63 TFUE — Artykuł 40 porozumienia EOG — Podatek od spadków — Przepisy państwa członkowskiego przewidujące zwolnienie z podatku od spadków dotyczącego głównego miejsca zamieszkania pod warunkiem, że spadkobierca stale zamieszkuje w tym państwie członkowskim — Ograniczenie — Względy uzasadniające)	9
2016/C 260/12	Sprawa C-262/15: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof - Austria) – GD European Land Systems – Steyr GmbH/Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien (Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja towarów — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Nomenklatura scalona — Pozycja 8710 i podpozycja 9305 91 00 — Uwaga 3 do sekcji XVII i uwaga 1 lit. c) do działu 93 — Czołgi i pozostałe opancerzone pojazdy bojowe samobieżne — Broń wojskowa — Klasyfikacja systemu wieżowego)	9
2016/C 260/13	Sprawa C-273/15: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 26 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa - Łotwa) – ZS „Ezernieki”/Lauku atbalsta dienests [Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej — Rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 i nr 817/2004 — Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich — Odzyskanie nienależnych płatności — Zwiększenie ponad przewidziany próg powierzchni zadeklarowanej w trakcie pięcioletniego okresu ważności zobowiązań — Zastąpienie pierwotnego zobowiązania nowym zobowiązaniem — Niedopełnienie przez beneficjenta obowiązku złożenia rocznego wniosku dotyczącego płatności pomocy — Uregulowania krajowe, na mocy których żądano zwrotu całej pomocy wypłaconej w okresie kilku lat — Zasada proporcjonalności — Artykuły 17 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]	10
2016/C 260/14	Sprawa C-286/15: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 26 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa - Łotwa) – Valsts ieņēmumu dienests/SIA „Latvijas propāna gāze” (Odesłanie prejudycjalne — Wspólna Taryfa Celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Pozycja 2711 — Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe — Materiał nadający zasadniczy charakter — Skroplony gaz ziemny)	11
2016/C 260/15	Sprawa C-300/15: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 26 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif - Luksemburg) – Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser/Directeur de l’administration des contributions directes (Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 21 TFUE i 45 TFUE — Swobodny przepływ i swoboda przebywania osób oraz pracowników — Podatek dochodowy — Emerytura — Ulga podatkowa dla emerytów — Warunki przyznania — Posiadanie wydanego przez krajowy organ administracji zaświadczenia o potrąceniu podatku)	12
2016/C 260/16	Sprawa C-108/16 PPU: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam - Niderlandy) – postępowanie karne przeciwko Pawłowi Dworzeckiemu (Odesłanie prejudycjalne — Pilny tryb prejudycjalny — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania — Artykuł 4a ust. 1 — Procedury wydawania osób między państwami członkowskimi — Warunki wykonania — Powody fakultatywnej odmowy wykonania — Wyjątki — Obligatoryjne wykonanie — Kara orzeczona zaocznie — Pojęcia „osobiste wezwanie do sądu” i „formalne powiadomienie inną drogą” — Pojęcia autonomiczne prawa Unii)	13
2016/C 260/17	Sprawa C-319/15: Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 23 marca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d’appel de Paris – Francja) – Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited/Ministre de l’Économie, de l’Industrie et du Numérique (Odesłanie prejudycjalne — Umorzenie postępowania)	13

2016/C 260/18	Sprawa C-520/15: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 25 lutego 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato - Włochy) – Associazione Italiana delle Unità Dedicate Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute (Odesłanie prejudycjalne — Regulamin postępowania przed Trybunałem — Artykuł 53 § ust. 2 — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47 akapit drugi i art. 54 — Europejska Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Artykuł 6 ust. 1 — Nadzwyczajna skarga do prezydenta Republiki Włoskiej — Sprzeciw wobec skargi wniesiony przez stronę sporu — Zmiana tej nadzwyczajnej skargi na skargę do sądu — Wprowadzanie w życie prawa Unii — Brak — Oczywisty brak właściwości Trybunału)	14
2016/C 260/19	Sprawa C-63/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 23 listopada 2015 r. w sprawie T-766/14 Actega Terra GmbH przeciwko Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 4 lutego 2016 r. przez Actega Terra GmbH	15
2016/C 260/20	Sprawa C-124/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht München (Niemcy) w dniu 29 lutego 2016 r. – Postępowanie karne przeciwko Ianosowi Trance . . .	15
2016/C 260/21	Sprawa C-188/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy) w dniu 4 kwietnia 2016 r. – postępowanie karne przeciwko Ionelowi Oprii . . .	16
2016/C 260/22	Sprawa C-195/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Kehl (Niemcy) w dniu 7 kwietnia 2016 r. – I	17
2016/C 260/23	Sprawa C-201/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 12 kwietnia 2016 r. – Majid (lub Madzhdi) Shiri	18
2016/C 260/24	Sprawa C-210/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 14 kwietnia 2016 r. – Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein/Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH	18
2016/C 260/25	Sprawa C-213/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht München (Niemcy) w dniu 18 kwietnia 2016 r. – Postępowanie karne przeciwko Tanji Reiter	20
2016/C 260/26	Sprawa C-230/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Coty Germany GmbH/Parfümerie Akzente GmbH	21
2016/C 260/27	Sprawa C-233/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Generalitat de Catalunya	21
2016/C 260/28	Sprawa C-234/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias	22
2016/C 260/29	Sprawa C-235/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejo de Gobierno del Principado de Asturias	23
2016/C 260/30	Sprawa C-236/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Diputación General de Aragón	24

2016/C 260/31	Sprawa C-237/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Diputación General de Aragón	25
2016/C 260/32	Sprawa C-244/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (sala trzecia) wydanego w dniu 16 lutego 2016 r. w sprawie T-296/15, Industrias Químicas del Vallés/Komisja, wniesione w dniu 27 kwietnia 2016 r. przez Industrias Químicas del Vallés, S.A.	25
2016/C 260/33	Sprawa C-246/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Siracusa (Włochy) w dniu 28 kwietnia 2016 r. – Enzo Di Maura/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa	26
2016/C 260/34	Sprawa C-248/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 2 maja 2016 r. – Austria Asphalt GmbH & Co OG/Bundeskartellanwalt.	27
2016/C 260/35	Sprawa C-253/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 3 maja 2016 r. – Flibtravel International SA, Leonard Travel International SA/AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS i in.	28
2016/C 260/36	Sprawa C-256/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 9 maja 2016 r. – Deichmann SE przeciwko Hauptzollamt Duisburg	29
2016/C 260/37	Sprawa C-258/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) w dniu 9 maja 2016 r. – Finnair Oyj/Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia	29
2016/C 260/38	Sprawa C-262/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 12 maja 2016 r. – Shields & Sons Partnership/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	30
2016/C 260/39	Sprawa C-266/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 maja 2016 r. – Western Sahara Campaign UK/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs	31
2016/C 260/40	Sprawa C-267/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of Gibraltar (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 maja 2016 r. – Albert Buhagiar, Wayne Piri, Stephanie Piri, Arthur Taylor, Henry Bonifacio, Colin Tomlinson, Darren Sheriff/The Hon. Gilbert Licudi QC MP Minister for Justice	32
2016/C 260/41	Sprawa C-280/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 11 marca 2016 r. w sprawie T-439/15, Amrita i in./Komisja, wniesione w dniu 17 maja 2016 r. przez Società cooperativa Amrita arl i in.	33
2016/C 260/42	Sprawa C-288/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa) w dniu 23 maja 2016 r. – IK „L.Č.”/Valsts ieņēmumu dienests	35
2016/C 260/43	Sprawa C-300/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 16 marca 2016 r. w sprawie T-103/14, Frucona Košice a.s./Komisja, wniesione w dniu 26 maja 2016 r. przez Komisję Europejską	35
2016/C 260/44	Sprawa C-545/15: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 marca 2016 r. – Komisja Europejska/Rzeczpospolita Polska	36

2016/C 260/45	Sprawa C-546/15: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 marca 2016 r. – Komisja Europejska/ Republika Federalna Niemiec	37
2016/C 260/46	Sprawa C-565/15: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 17 marca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Hans-Peter Offenböck, przy udziale: Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich	37
Sąd		
2016/C 260/47	Sprawy połączone od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12: Wyrok Sądu z dnia 2 czerwca 2016 r. – Moreda-Riviere Trefilerías i in./Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek stali sprężającej — Ustalanie cen, podział rynku i wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE — Jednostka gospodarcza — Bezpośrednie uczestnictwo w naruszeniu — Odpowiedzialność pochodna spółek dominujących — Następstwo prawne przedsiębiorstw — Złożone naruszenie — Jednolite i ciągłe naruszenie — Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Zasady legalności kar i niedziałania prawa karnego wstecz — Okoliczności łagodzące — Zdolność płatnicza — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Żądanie przeprowadzenia ponownej oceny — Brak zmiany okoliczności faktycznych — Pismo w sprawie odrzucenia — Niedopuszczalność)	38
2016/C 260/48	Sprawa T-805/14: Postanowienie Sądu z dnia 25 maja 2016 r. – Stagecoach Group/EUIPO (MEGABUS.COM) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego MEGABUS.COM — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 — Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 — Skarga oczywiście niedopuszczalna i oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]	39
2016/C 260/49	Sprawa T-235/15 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 maja 2016 r. – Pari Pharma/EMA [Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Znajdujące się w posiadaniu EMA dokumenty dotyczące informacji przedstawionych przez przedsiębiorstwo w związku z jego wnioskiem o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego — Postanowienie o zawieszeniu wykonania decyzji o udzieleniu osobie trzeciej dostępu do dokumentów — Wniosek o cofnięcie — Brak zmiany okoliczności — Artykuł 159 regulaminu postępowania przed Sądem]	39
2016/C 260/50	Sprawa T-324/15: Postanowienie Sądu z dnia 10 maja 2016 r. – Volkswagen/EUIPO – Andrã (BAG PAX) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy BAG PAX — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 15 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]	40
2016/C 260/51	Sprawa T-581/15: Postanowienie Sądu z dnia 25 maja 2016 r. – Syndial/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2002 — Dokumenty dotyczące postępowania w sprawie uchybienia przeciwko Włochom — Ewentualne nieprzestrzeganie dyrektyw 2011/92/UE i 1999/13/WE — Melioracja dawnego terenu przemysłowego (Cengio Saliceto) — Odmowa dostępu — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)	41
2016/C 260/52	Sprawa T-211/16: Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2016 r. – Caviro Distillerie i in./Komisja	41
2016/C 260/53	Sprawa T-230/16: Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2016 r. – C & J Clark International/Komisja	42
2016/C 260/54	Sprawa T-237/16: Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2016 r. – Ni/EIOD	43
2016/C 260/55	Sprawa T-238/16: Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2016 r. – Clean Sky 2 Joint Undertaking/Scouring Environnement	44

2016/C 260/56	Sprawa T-251/16: Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2016 – Dyrektor generalny Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych/Komisja	45
2016/C 260/57	Sprawa T-262/16: Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2016 r. – Globo Media/EUIPO — Globo Comunicação e Participações (GLOBO MEDIA)	46
2016/C 260/58	Sprawa T-270/16 P: Odwołanie wniesione w dniu 28 maja 2016 r. przez Petrusa Kerstensa od wyroku wydanego w dniu 18 marca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-23/15, Kerstens/Komisja	47
2016/C 260/59	Sprawa T-280/16: Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2016 r. – GeoClimaDesign/EUIPO – GEO Gesellschaft für ENERGIE und Oekologie (GEO)	48
2016/C 260/60	Sprawa T-281/16: Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2016 r. – Solelec i in./Parlament	48
2016/C 260/61	Sprawa T-285/16: Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2016 r. – Dominator International/EUIPO (DREAMLINE)	49
2016/C 260/62	Sprawa T-286/16: Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2016 r. – Kneidinger/EUIPO – Topseat International (Deska sedesowa)	50
2016/C 260/63	Sprawa T-288/16: Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2016 r. – Convivo/EUIPO – Porcesadora Nacional de Alimentos (M’Cooky)	51
Sąd do spraw Służby Publicznej		
2016/C 260/64	Sprawa F-108/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 7 czerwca 2016 r. – Verile/Komisja (Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury i renty — Artykuł 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego — Przeniesienie do systemu emerytalno-rentowego Unii uprawnień emerytalnych nabytych w krajowym systemie emerytalnym — Propozycja doliczenia lat uprawniających do emerytury — Skarga — Stwierdzenie nieważności — Odwołanie — Zamiana kwalifikacji żądania stwierdzenia nieważności propozycji doliczenia lat uprawniających do emerytury — Interpretacja żądania stwierdzenia nieważności jako żądania stwierdzenia nieważności decyzji o uznaniu doliczenia lat uprawniających do emerytury w następstwie przeniesienia uprawnień emerytalnych — Oddalenie żądania — Uzyskanie przez wyrok wydany w odwołaniu powagi rzeczy osądzonej — Umorzenie postępowania)	52
2016/C 260/65	Sprawa F-146/15: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 8 czerwca 2016 r. – Massoulié/Parlament [Służba publiczna — Urzędnicy — Parlament — Przeniesienie do innej instytucji — Postępowanie w sprawie awansu (2014) — Wniosek o przełożenie sprawozdań z oceny na punkty za osiągnięcia — Zamiana kwalifikacji z zażalenia na wniosek — Artykuł 90 regulaminu pracowniczego — Oczwista niedopuszczalność]	52

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2016/C 260/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 251 z 11.7.2016

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 243 z 4.7.2016

Dz.U. C 232 z 27.6.2016

Dz.U. C 222 z 20.6.2016

Dz.U. C 211 z 13.6.2016

Dz.U. C 200 z 6.6.2016

Dz.U. C 191 z 30.5.2016

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 maja 2016 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Bacău - Rumunia) – Județul Neamț (C-260/14), Județul Bacău (C-261/14)/Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

(Sprawy połączone C-260/14 i C-261/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Ochrona interesów finansowych Unii — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) — Rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 — Udzielenie zamówienia publicznego przez beneficjenta funduszy działającego jako instytucja zamawiająca, mającego na celu realizację subwencionowanego działania — Pojęcie „nieprawidłowości” — Kryterium dotyczące „naruszenia prawa Unii” — Procedury przetargowe sprzeczne z ustawodawstwem krajowym — Charakter korekt finansowych zastosowanych przez państwa członkowskie — Środki lub kary administracyjne]

(2016/C 260/02)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Bacău

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Județul Neamț (C-260/14), Județul Bacău (C-261/14)

Strona pozwana: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Sentencja

- 1) Wykładni art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich i art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 należy dokonywać w taki sposób, że naruszenie przez instytucję zamawiającą, korzystającą z funduszy strukturalnych, przepisów krajowych w kontekście udzielania zamówienia publicznego o szacunkowej wartości niższej niż próg przewidziany w art. 7 lit. a) dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, zmienionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1422/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r., może stanowić „nieprawidłowość” przy udzielaniu tego zamówienia publicznego w rozumieniu wspomnianego art. 1 ust. 2 lub wspomnianego art. 2 pkt 7, pod warunkiem że naruszenie to spowodowało lub mogło spowodować powstanie szkody dla ogólnego budżetu Unii poprzez obciążenie nieuzasadnionym wydatkiem.
- 2) Wykładni art. 98 ust. 2 akapit pierwszy zdanie drugie rozporządzenia nr 1083/2006 należy dokonywać w taki sposób, że korekty finansowe dokonane przez państwa członkowskie zastosowane do wydatków współfinansowanych z funduszy strukturalnych z powodu nieprzestrzegania przepisów w dziedzinie zamówień publicznych są środkami administracyjnymi w rozumieniu art. 4 rozporządzenia nr 2988/95.

- 3) Stosowanie przez państwo członkowskie korekt finansowych na podstawie krajowego aktu normatywnego, który wszedł w życie po zaistnieniu domniemanego naruszenia przepisów w dziedzinie zamówień publicznych, nie jest sprzeczne z zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, pod warunkiem że chodzi o stosowanie nowych przepisów do przyszłych skutków okoliczności powstałych pod rządami przepisów poprzednio obowiązujących, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego w oparciu o całokształt istotnych okoliczności faktycznych sprawy w postępowaniu głównym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 292 z 1.9.2014.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 24 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Klagenævnet for Udbud – Dania) – MT Højgaard A/S, Züblin A/S/Banedanmark

(Sprawa C-396/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 267 TFUE — Właściwość Trybunału — Status organu odsyłającego jako sądu — Zamówienie publiczne w sektorze infrastruktury kolejowej — Procedura negocjacyjna — Dyrektywa 2004/17/WE — Artykuł 10 — Artykuł 51 ust. 3 — Zasada równego traktowania oferentów — Grupa złożona z dwóch spółek i dopuszczona jako oferent — Oferta złożona przez jedną z dwóch spółek, we własnym imieniu, w związku z ogłoszeniem upadłości drugiej spółki — Spółka uznana za mogącą zostać dopuszczoną jako samodzielny oferent — Udzielenie zamówienia tej spółce)

(2016/C 260/03)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Klagenævnet for Udbud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MT Højgaard A/S, Züblin A/S

Strona pozwana: Banedanmark

Sentencja

Zasadę równego traktowania wykonawców określoną w art. 10 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych w związku z art. 51 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że podmiot zamawiający nie narusza tej zasady, kiedy zezwala jednemu z dwóch wykonawców, którzy wchodzili w skład grupy przedsiębiorstw zaproszonej jako taka przez ten podmiot do składania ofert, na zastąpienie tej grupy w następstwie jej rozwiązania i na udział, we własnym imieniu, w postępowaniu w sprawie udzielenia zamówienia publicznego prowadzonym w trybie procedury negocjacyjnej, o ile zostało wykazane, po pierwsze, że wykonawca ten sam spełnia wymogi określone przez wspomniany podmiot, a po drugie, że jego dalszy udział w tym postępowaniu nie wiąże się z pogorszeniem sytuacji konkurencyjnej innych oferentów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 388 z 3.11.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret - Dania) – Envirotec Denmark ApS/Skatteministeriet

(Sprawa C-550/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Odwrotne obciążenie — Artykuł 198 ust. 2 — Złoto w postaci surowca lub półproduktu — Pojęcie — Artykuł 199 ust. 1 lit. d) oraz załącznik VI — Zużyte materiały, odpady i złom — Sztabki uformowane poprzez stopienie różnych przedmiotów i złomu, przeznaczone do umożliwienia ekstrakcji złota i o próbie 325 tysięcznych lub większej)

(2016/C 260/04)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Envirotec Denmark ApS

Strona pozwana: Skatteministeriet

Sentencja

Artykuł 198 ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że przepis ten ma zastosowanie do dostawy sztabek, takich jak będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, złożonych z surowego przypadkowego stopu uzyskanego z połączenia złomu i różnych przedmiotów metalowych zawierających złoto a także inne metale, materiały i substancje oraz mających próbę około 500 lub 600 tysięcznych złota, w zależności od sztabki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 z 16.02.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa - Łotwa) – Rūdolfs Meroni/Recoletos Limited

(Sprawa C-559/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Uznawanie i wykonywanie środków tymczasowych i zabezpieczających — Pojęcie „porządku publicznego”]

(2016/C 260/05)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rūdolfs Meroni

Strona pozwana: Recoletos Limited

przy udziale: Aivarsa Lembergsa, Olafsa Berķisa, Igorsa Skoksa, Genādijsa Ševcovsa

Sentencja

Artykuł 34 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy w świetle art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak zaistniałe w sporze stanowiącym przedmiot postępowania głównego, uznanie i wykonanie postanowienia wydanego przez sąd jednego z państw członkowskich w postępowaniu, w którym osoby trzecie, na których prawa może mieć wpływ rzeczony postanowienie, nie zostały wysłuchane, nie może zostać uznane za oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym państwa członkowskiego wezwanego do wykonania orzeczenia oraz z prawem do rzetelnego procesu w rozumieniu przywołanych przepisów, ponieważ osoba taka może powołać się na swoje prawa przed rzeczonym sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 16.3.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 maja 2016 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) - Zjednoczone Królestwo] – Bookit, Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-607/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Zwolnienie — Artykuł 135 ust. 1 lit. d) — Transakcje dotyczące płatności i przelewów — Pojęcie — Zakup biletów kinowych przez telefon lub internet — Płatność kartą debetową lub kredytową — Usługi tzw. „przetwarzania płatności za pomocą karty”)

(2016/C 260/06)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bookit, Ltd

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sentencja

Artykuł 135 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w tym przepisie zwolnienie z podatku od wartości dodanej transakcji dotyczących płatności i przelewów nie ma zastosowania do usługi tzw. „przetwarzania płatności za pomocą karty debetowej lub kredytowej” takiej jak rozpatrywana w sprawie w postępowaniu głównym, świadczonej przez podatnika będącego jej usługodawcą, w wypadku gdy dana osoba kupuje za pośrednictwem tegoż usługodawcy bilet do kina sprzedawany przez niego w imieniu i na rachunek innego podmiotu, za który to bilet osoba ta płaci kartą debetową lub kredytową.

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 z 9.3.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles - Belgia) – État belge, SPF Finances/NN (L) International SA, dawniej ING International SA, następca prawny ING (L) Dynamic SA

(Sprawa C-48/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki bezpośrednie — Swobodny przepływ kapitału — Swoboda świadczenia usług — Dyrektywa 69/335/EWG — Artykuły 2, 4, 10 i 11 — Dyrektywa 85/611/EWG — Artykuły 10 WE i 293 WE — Coroczny podatek od przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania — Podwójne opodatkowanie — Sankcje mające zastosowanie do zagranicznych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania)

(2016/C 260/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: État belge, SPF Finances

Strona pozwana: NN (L) International SA, dawniej ING International SA, następca prawny ING (L) Dynamic SA

Sentencja

- 1) Artykuły 2, 4, 10 i 11 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, zmienionej dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom prawa państwa członkowskiego przewidującym coroczny podatek od przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, taki jak ten stanowiący przedmiot sporu w postępowaniu głównym, i nakładającym ów podatek na zagraniczne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, które wprowadzają jednostki uczestnictwa do obrotu w tym państwie członkowskim.
- 2) Dyrektywę Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), w stosownym przypadku w związku z art. 10 WE i art. 293 tiret drugie WE, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie przepisom prawa państwa członkowskiego przewidującym coroczny podatek od przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, taki jak ten stanowiący przedmiot sporu w postępowaniu głównym, i nakładającym ów podatek na zagraniczne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, które wprowadzają jednostki uczestnictwa do obrotu w tym państwie członkowskim, pod warunkiem że owe przepisy prawa są stosowane w sposób niedyskryminujący.
- 3) Artykuł 56 WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom prawa państwa członkowskiego przewidującym coroczny podatek od przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, taki jak ten stanowiący przedmiot sporu w postępowaniu głównym, i nakładającym ów podatek na zagraniczne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, które wprowadzają jednostki uczestnictwa do obrotu w tym państwie członkowskim.
- 4) Artykuł 49 WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak art. 162 akapit drugi kodeksu podatków spadkowych, zmienionego ustawą programową z dnia 22 grudnia 2003 r., na mocy którego to przepisu państwo członkowskie przewiduje szczególną sankcję, a mianowicie sądowy zakaz wprowadzania do obrotu w przyszłości jednostek uczestnictwa, dla zagranicznych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w przypadku naruszenia przez nie obowiązku złożenia rocznej deklaracji koniecznej do pobrania podatku od przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania lub w przypadku nieuiszczenia tego podatku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 27.4.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 maja 2016 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Zjednoczone Królestwo] – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/National Exhibition Centre Limited

(Sprawa C-130/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Zwolnienie — Artykuł 13 część B lit. d) pkt 3 — Transakcje dotyczące płatności i transferów — Pojęcie — Zakup biletów na spektakle lub inne imprezy — Zapłata kartą debetową lub kartą kredytową — Usługa „realizacji płatności kartą”)

(2016/C 260/08)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Strona pozwana: National Exhibition Centre Limited

Sentencja

Artykuł 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w nim zwolnienie z podatku od wartości dodanej w zakresie transakcji dotyczących płatności i transferów nie ma zastosowania do usługi „realizacji płatności kartą debetową lub kartą kredytową” tego rodzaju, jak usługa omawiana w postępowaniu głównym, wykonywanej przez świadczącego tę usługę podatnika, gdy dana osoba dokonuje poprzez tego usługodawcę zakupu biletu na spektakl lub inną imprezę przy pomocy karty debetowej lub kredytowej, sprzedawanego przez niego w imieniu i na rachunek innego podmiotu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 8.6.2015.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 26 maja 2016 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Zjednoczone Królestwo] – Invamed Group Ltd i in./Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-198/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Sekcja XVII — Pojazdy — Dział 87 — Pojazdy nieszynowe oraz ich części i akcesoria — Pozycje 8703 i 8713 — Pojazdy o akumulatorowym napędzie elektrycznym — Pojęcie „osób niepełnosprawnych”)

(2016/C 260/09)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Invamed Group Ltd, Invacare UK Ltd, Days Healthcare Ltd, Electric Mobility Euro Ltd, Medicare Technology Ltd, Sunrise Medical Ltd, Invacare International SARL

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sentencja

- 1) Pozycję 8713 Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1810/2004 z dnia 7 września 2004 r. należy interpretować w ten sposób, że
  - sformułowanie „dla osób niepełnosprawnych” oznacza, że produkt jest przeznaczony jedynie dla osób niepełnosprawnych;
  - okoliczność, że pojazd może być używany przez osoby, które nie są niepełnosprawne nie ma znaczenia dla klasyfikacji w ramach pozycji 8713 tej Nomenklatury scalonej;
  - uwagi wyjaśniające do owej Nomenklatury scalonej nie mogą zmieniać zakresu jej pozycji taryfowych.
- 2) Sformułowanie „osoby niepełnosprawne” użyte w pozycji 8713 Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia nr 2658/87 zmienionego rozporządzeniem nr 1810/2004 należy interpretować w ten sposób, że odnosi się ono do osób dotkniętych nieznikającym ograniczeniem zdolności poruszania się, przy czym czas trwania tego ograniczenia i ewentualne występowanie innych ograniczeń zdolności jest bez znaczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 228 z 13.7.2015.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 maja 2016 r. – Rose Vision, SL/Komisja Europejska

(Sprawa C-224/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Projekty finansowane przez Unię Europejską w dziedzinie badań — Audyty stwierdzające nieprawidłowości we wdrażaniu niektórych projektów — Decyzje Komisji zawieszające płatność kwot należnych w ramach niektórych projektów — Skarga o stwierdzenie odpowiedzialności odszkodowawczej — Odrzucenie — Uzasadnienie)

(2016/C 260/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Rose Vision, SL (przedstawiciel: J.J. Marín López, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i M. Siekierzyńska, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Uchyła się wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 5 marca 2015 r. w sprawie Rose Vision i Seseña/Komisja (T-45/13, niepublikowany, EU:T:2015:138), w zakresie w jakim dotyczy on spółki Rose Vision SL.

- 2) Sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 228 z 13.7.2015.

**Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 26 maja 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka
(Sprawa C-244/15) ⁽¹⁾**

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Swobodny przepływ kapitału —
Artykuł 63 TFUE — Artykuł 40 porozumienia EOG — Podatek od spadków — Przepisy państwa
członkowskiego przewidujące zwolnienie z podatku od spadków dotyczącego głównego miejsca
zamieszkania pod warunkiem, że spadkobierca stale zamieszkuje w tym państwie członkowskim —
Ograniczenie — Względy uzasadniające)**

(2016/C 260/11)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i W. Roels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: M. Tassopoulou i V. Karrá, pełnomocnicy.)

Sentencja

- 1) Ustanawiając i utrzymując w mocy przepisy przewidujące zwolnienie z podatku od spadków dotyczącego głównego miejsca zamieszkania, które znajduje zastosowanie wyłącznie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej mających miejsce zamieszkania w Grecji, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 63 TFUE i art. 40 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 228 z 13.7.2015.

**Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof - Austria) – GD European Land Systems –
Steyr GmbH/Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien**

(Sprawa C-262/15) ⁽¹⁾

**(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja towarów — Rozporządzenie (EWG)
nr 2658/87 — Nomenklatura scalona — Pozycja 8710 i podpozycja 9305 91 00 — Uwaga 3 do sekcji
XVII i uwaga 1 lit. c) do działu 93 — Czołgi i pozostałe opancerzone pojazdy bojowe samobieżne — Broń
wojskowa — Klasyfikacja systemu wieżowego)**

(2016/C 260/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GD European Land Systems – Steyr GmbH

Strona pozwana: Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej zmienionego rozporządzeniem wykonawczym Komisji (WE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r. należy interpretować w ten sposób, że system wieżowy tego rodzaju, jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który został przywieziony dla celów produkcji czołgów i następnie był rzeczywiście wykorzystany w tym celu, jest objęty pozycją 8710 tej nomenklatury, o ile jest przeznaczony „głównie” do zastosowania w czołgu, co podlega weryfikacji przez sąd krajowy przy uwzględnieniu obiektywnych cech i właściwości owego systemu wieżowego, przy czym jego zastosowanie końcowe w rozpatrywanym wypadku nie jest decydujące dla celów jego klasyfikacji. Gdyby nie miało to miejsca, wówczas należy sklasyfikować ów system wieżowy jako część lub akcesorium „broni wojskowej” w ramach podpozycji 9305 9100 owej Nomenklatury scalonej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 26 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa - Łotwa) – ZS „Ezernieki”/Lauku atbalsta dienests

(Sprawa C-273/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej — Rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 i nr 817/2004 — Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich — Odzyskanie nienależnych płatności — Zwiększenie ponad przewidziany próg powierzchni zadeklarowanej w trakcie pięcioletniego okresu ważności zobowiązań — Zastąpienie pierwotnego zobowiązania nowym zobowiązaniem — Niedopełnienie przez beneficjenta obowiązku złożenia rocznego wniosku dotyczącego płatności pomocy — Uregulowania krajowe, na mocy których żądano zwrotu całej pomocy wypłaconej w okresie kilku lat — Zasada proporcjonalności — Artykuły 17 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]

(2016/C 260/13)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ZS „Ezernieki”

Strona pozwana: Lauku atbalsta dienests

Sentencja

Artykuł 71 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 817/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) należy – mając na względzie cel rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1783/2003 z dnia 29 września 2003 r., i rozporządzenia nr 817/2004, zasadę proporcjonalności oraz art. 17 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, takiemu jak to analizowane w postępowaniu głównym, w myśl którego beneficjent pomocy przyznanej w zamian za podjęcie zobowiązań rolnośrodowiskowych na okres kilku lat zostaje zobowiązany do zwrotu całości wypłaconej już pomocy ze względu na to, że nie złożył rocznego wniosku o wypłatę tej pomocy w odniesieniu do ostatniego roku pięcioletniego okresu ważności swych zobowiązań, w sytuacji gdy, po pierwsze, ów pięcioletni okres zastąpił okres wcześniejszy w związku ze zwiększeniem powierzchni gospodarstwa, a po drugie, beneficjent ten nie zaprzestał spełniania swych obowiązków związanych z użytkowaniem powierzchni zadeklarowanej przed tym zwiększeniem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 10.8.2015.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 26 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa - Łotwa) – Valsts ieņēmumu dienests/SIA „Latvijas propāna gāze”

(Sprawa C-286/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna Taryfa Celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Pozycja 2711 — Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe — Materiał nadający zasadniczy charakter — Skroplony gaz ziemny)

(2016/C 260/14)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valsts ieņēmumu dienests

Strona pozwana: SIA „Latvijas propāna gāze”

Sentencja

1) Regułę 2 lit. b) i regułę 3 lit. b) ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej znajdującej się w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienionego, kolejno, rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 948/2007 z dnia 30 września 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że ponieważ wszystkie składniki mieszaniny gazów, takiej jak omawiany w postępowaniu głównym skroplony gaz ziemny, przyznają jej łącznie jej zasadniczy charakter, oraz ponieważ nie można ustalić składnika, który mieszaninie tej nadaje jej zasadniczy charakter, oraz że w każdym przypadku nie jest możliwe ustalenie dokładnej ilości poszczególnego składnika omawianego skroplonego gazu ziemnego, domniemanie, zgodnie z którym substancją, która nadaje produktowi jego zasadniczy charakter w rozumieniu reguły 3 lit. b) wspomnianych reguł ogólnych, jest substancja, której ilość procentowa jest najwyższa w tej mieszaninie, nie może zostać zastosowane.

- 2) Wspomnianą nomenklaturę scaloną należy interpretować w ten sposób, iż skroplony gaz ziemny, taki jak omawiany w postępowaniu głównym, zawierający 0,32% metanu, etanu i etylenu, 58,32% propanu i propylenu, oraz nie więcej niż 39,99% butanu i butylenu, w stosunku do którego to skroplonego gazu ziemnego nie można ustalić, która ze składających się na niego substancji nadaje mu jego zasadniczy charakter, objęty jest podpozycją 2711 19 00 jako „Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe, skroplone, pozostałe”.
- 3) Artykuł 218 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że nie nakłada on na zgłaszającego skroplony gaz ziemny, taki jak omawiany w postępowaniu głównym, obowiązku dokładnego wskazania procentowej ilości substancji, z której składa się głównie ów skroplony gaz ziemny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 17.8.2015.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 26 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif - Luksemburg) – Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser/Directeur de l'administration des contributions directes

(Sprawa C-300/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 21 TFUE i 45 TFUE — Swobodny przepływ i swoboda przebywania osób oraz pracowników — Podatek dochodowy — Emerytura — Ulga podatkowa dla emerytów — Warunki przyznania — Posiadanie wydanego przez krajowy organ administracji zaświadczenia o potrąceniu podatku)

(2016/C 260/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser

Strona pozwana: Directeur de l'administration des contributions directes

Sentencja

Artykuł 21 i 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż postanowienia te stoją na przeszkodzie krajowym przepisom podatkowym, takim jak przepis będący przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, które zastrzegają korzystanie z ulgi podatkowej dla emerytów na rzecz podatników posiadających zaświadczenie o potrąceniu podatku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam - Niderlandy) – postępowanie karne przeciwko Pawłowi Dworzeckiemu

(Sprawa C-108/16 PPU) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pilny tryb prejudycjalny — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania — Artykuł 4a ust. 1 — Procedury wydawania osób między państwami członkowskimi — Warunki wykonania — Powody fakultatywnej odmowy wykonania — Wyjątki — Obligatoryjne wykonanie — Kara orzeczona zaocznie — Pojęcia „osobiste wezwanie do sądu” i „formalne powiadomienie inną drogą” — Pojęcia autonomiczne prawa Unii)

(2016/C 260/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strona w postępowaniu głównym

Paweł Dworzecki

Sentencja

- 1) Artykuł 4a ust. 1 lit. a) decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że zawarte w tym przepisie wyrażenia „wezwana osobiście” a także „inną drogą” rzeczywiście otrzymała urzędową informację o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy w sposób jednoznacznie pozwalający stwierdzić, że wiedziała o wyznaczonej rozprawie” stanowią autonomiczne pojęcia prawa Unii i należy interpretować je w sposób jednolity w całej Unii Europejskiej.
- 2) Artykuł 4a ust. 1 lit. a) decyzji ramowej Rady 2002/584, zmienionej decyzją ramową 2009/299, należy interpretować w ten sposób, że nie spełnia warunków określonych w tym przepisie samo wezwanie, takie jak w postępowaniu głównym, które nie zostało doręczone bezpośrednio zainteresowanemu osobiście, lecz zostało przekazane pod jego adresem dorosłemu domownikowi, który podjął się oddać je do rąk zainteresowanego, jeżeli europejski nakaz aresztowania nie pozwala na upewnienie się, czy i ewentualnie kiedy ten dorosły domownik faktycznie oddał to wezwanie zainteresowanemu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 156 z 2.5.2016.

Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 23 marca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Paris – Francja) – Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited/Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

(Sprawa C-319/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Umorzenie postępowania)

(2016/C 260/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

Strona pozwana: Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

Sentencja

Postępowanie w sprawie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, przedstawionego przez cour administrative d'appel de Paris (Francja) postanowieniem z dnia 22 czerwca 2015 r., zostaje umorzone.

(¹) Dz.U. C 279 z 24.8.2015.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 25 lutego 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato - Włochy) – Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

(Sprawa C-520/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Regulamin postępowania przed Trybunałem — Artykuł 53 § ust. 2 — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47 akapit drugi i art. 54 — Europejska Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Artykuł 6 ust. 1 — Nadzwyczajna skarga do prezydenta Republiki Włoskiej — Sprzeciw wobec skargi wniesiony przez stronę sporu — Zmiana tej nadzwyczajnej skargi na skargę do sądu — Wprowadzanie w życie prawa Unii — Brak — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2016/C 260/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds)

Strona pozwana: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

przy udziale: Roche Italia SpA, Novartis Farma SpA, Regione Marche

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytanie przedstawione przez Consiglio di Stato (rada państwa, Włochy), postanowieniem z dnia 15 lipca 2015 r. (sprawa C-520/15).

(¹) Dz.U. C 398 z 30.11.2015.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 23 listopada 2015 r. w sprawie T-766/14 Actega Terra GmbH przeciwko Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 4 lutego 2016 r. przez Actega Terra GmbH

(Sprawa C-63/16 P)

(2016/C 260/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Actega Terra GmbH (przedstawiciel: C. Onken, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Heidelberger Druckmaschinen

Postanowieniem z dnia 24 maja 2016 r. Trybunał Unii Europejskiej (siódma izba) w części odrzucił, a w pozostałym zakresie oddalił odwołanie i nakazał wnoszącej odwołanie pokrycie własnych kosztów.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht München (Niemcy) w dniu 29 lutego 2016 r. – Postępowanie karne przeciwko Ianosowi Tranca

(Sprawa C-124/16)

(2016/C 260/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Ianos Tranca

Inna strona postępowania: Staatsanwaltschaft München I

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 i art. 6 ust. 1 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE⁽¹⁾ z dnia 22 maja 2012 r. sprzeciwiają się przepisowi państwa członkowskiego, który w ramach postępowania karnego nakłada na oskarżonego niebędącego rezydentem tego państwa członkowskiego obowiązek ustanowienia pełnomocnika do doręczeń dla celów wydanego przeciw niemu wyroku nakazowego, nawet jeżeli w następstwie tego oskarżony nie ma możliwości wykorzystania w całości terminu na wniesienie sprzeciwu od wyroku nakazowego, ale nie ma on także adresu, pod który można mu doręczyć wyrok nakazowy w sposób możliwy do udowodnienia, a imienne wskazanie pełnomocnika do doręczeń umożliwia mu informowanie na bieżąco pełnomocnika do doręczeń, pod jaki adres może być wysłany wyrok nakazowy za pisemnym potwierdzeniem odbioru?

- 2) Czy art. 2 ust. 1 i art. 6 ust. 1 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. sprzeciwiają się przepisowi państwa członkowskiego, zgodnie z którym w ramach postępowania karnego oskarżony, który nie ma miejsca zamieszkania w tym państwie członkowskim, ma obowiązek ustanowienia pełnomocnika do doręczeń dla celów wydanego wobec niego wyroku nakazowego, a bieg terminu do wniesienia sprzeciwu rozpoczyna się już z chwilą doręczenia pełnomocnikowi do doręczeń, jeżeli oskarżony w przypadku tak obliczonego uchybienia terminu może wnosić o przywrócenie terminu, a za uzasadnienie wystarczy to, że wyrok nakazowy został mu przekazany, i po przekazaniu wniósł on w terminie sprzeciw, czyli jeżeli może on później skorzystać z nieskróconego terminu do wniesienia sprzeciwu dzięki przywróceniu terminu, nawet jeżeli ustawa przewiduje zasadę wykonalności wyroku nakazowego z upływem terminu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym, Dz.U. L 142, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy) w dniu 4 kwietnia 2016 r. – postępowanie karne przeciwko Ionelowi Oprii

(Sprawa C-188/16)

(2016/C 260/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht München I

Strony w postępowaniu głównym

Ionel Opria

Inni uczestnicy postępowania: Staatsanwaltschaft München I

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2, art. 3 ust. 1 lit. c) i art. 6 ust. 1 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom państwa członkowskiego, zgodnie z którymi w ramach postępowania karnego przeciwko oskarżonemu, który nie ma stałego miejsca zamieszkania lub pobytu w tym państwie członkowskim, wydany wobec niego wyrok nakazowy może być doręczony pełnomocnikowi do doręczeń ustanowionemu przez oskarżonego z tym skutkiem, że wyrok nakazowy z upływem (dwutygodniowego) terminu do wniesienia sprzeciwu biegnącego od doręczenia pełnomocnikowi do doręczeń uprawomocni się nawet wtedy, gdy zgodnie z przepisami państwa członkowskiego temu oskarżonemu, który w ciągu dwóch tygodni od chwili faktycznego powzięcia wiedzy o wyroku nakazowym wniósł pisemnie sprzeciw od wyroku nakazowego do właściwego sądu, z urzędu należy zapewnić przywrócenie terminu z tym skutkiem, że od momentu wydania rozstrzygnięcia o przywróceniu terminu należy postępować dalej tak jak w przypadku sprzeciwu wniesionego w terminie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 142, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Kehl (Niemcy)
w dniu 7 kwietnia 2016 r. – I**

(Sprawa C-195/16)

(2016/C 260/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Kehl

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: I

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii Europejskiej, w szczególności art. 2 dyrektywy 2006/126/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (zwaną dalej „dyrektywą 2006/126/WE”) lub art. 18, 21, 45, 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”), należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które odmawia uznania pozwolenia na kierowanie pojazdem (*Fahrerlaubnis*) uzyskanego w innym państwie członkowskim, w szczególności gdy to pozwolenie zostało uzyskane zgodnie z wymogami dyrektywy 2006/126/WE?
- 2) Czy prawo Unii Europejskiej, w szczególności art. 2 dyrektywy 2006/126/WE lub art. 18, 21, 45, 49 i 56 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które odmawia uznania dokumentu legitymacyjnego, który został wydany przez inne państwo członkowskie posiadaczowi pozwolenia na kierowanie pojazdami uzyskanego w tym państwie członkowskim zgodnie z wymogami dyrektywy 2006/12/WE, nawet jeśli dane państwo członkowskie ograniczyło ważność tego dokumentu legitymacyjnego pod względem czasowym i do własnego terytorium, a ponadto dokument ten nie spełnia wymogów dotyczących wzoru prawa jazdy określonego w dyrektywie 2006/126/WE?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy prawo Unii Europejskiej, w szczególności art. 2 dyrektywy 2006/126/WE lub art. 18, 21, 45, 49 i 56 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które za kierowanie pojazdem przewiduje karę z tytułu występku z tego względu, że kierowca nie jest uprawniony do jazdy, mimo że w innym państwie członkowskim uzyskał pozwolenie na kierowanie pojazdami zgodnie z wymogami dyrektywy 2006/126/WE, nie mogąc jednak tego udowodnić za pomocą dokumentu legitymacyjnego, który odpowiada wzorowi prawa jazdy określonego w dyrektywie 2006/126/WE?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: czy prawo Unii Europejskiej, w szczególności art. 2 dyrektywy 2006/126/WE lub art. 18, 21, 45, 49 i 56 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, w którym osobie ubiegającej się o prawo jazdy ostateczne prawo jazdy zostaje wręczone zwykle bezpośrednio po zdaniu praktycznego egzaminu z jazdy, które to uregulowanie przewiduje mandat za kierowanie pojazdem z tytułu wykroczenia z tego względu, że kierowca, który uzyskał pozwolenie na kierowanie pojazdami w innym państwie członkowskim zgodnie z wymogami dyrektywy 2006/126/WE, w trakcie jazdy nie posiada przy sobie ostatecznego prawa jazdy w celu udowodnienia przysługującego mu uprawnienia do kierowania pojazdami z tego powodu, że nie zostało mu ono jeszcze wydane z uwagi na specyfikę procedury wydawania ostatecznego prawa jazdy w tym państwie członkowskim, na którą kierowca nie ma wpływu, lecz zamiast tego posiada przy sobie w trakcie jazdy urzędowe zaświadczenie spełnienia warunków koniecznych do uzyskania prawa jazdy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 403, s. 18.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
(Austria) w dniu 12 kwietnia 2016 r. – Majid (lub Madzhdi) Shiri**

(Sprawa C-201/16)

(2016/C 260/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Majid (lub Madzhdi) Shiri

Strona pozwana: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca ⁽¹⁾ przewidujące prawo do skutecznego środka zaskarżenia, w szczególności art. 27 ust. 1 w związku z motywem 19, należy interpretować w ten sposób, że osoba ubiegająca się o azyl może powołać się na przeniesienie odpowiedzialności na wnioskujące państwo członkowskie ze względu na upływ sześciomiesięcznego terminu przekazania (art. 29 ust. 2 w związku z art. 29 ust. 1 rozporządzenia nr 604/2013)?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy przeniesienie odpowiedzialności następuje zgodnie z art. 29 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 604/2013 już w chwili momencie bezskutecznego upływu terminu, czy też przejście odpowiedzialności wymaga odmowy przejścia lub wtórnego przejścia danej osoby przez odpowiedzialne państwo członkowskie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 180, s. 31.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Niemcy) w dniu 14 kwietnia 2016 r. – Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein/Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH**

(Sprawa C-210/16)

(2016/C 260/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana, strona wnosząca apelację i strona wnosząca skargę rewizyjną: Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein

Strona skarżąca, druga strona postępowania apelacyjnego i druga strona postępowania rewizyjnego: Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

Przypozwany: Facebook Ireland Limited

Uczestnik: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 2 lit. d) dyrektywy 95/46/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że reguluje on w sposób wyczerpujący odpowiedzialność za naruszenia ochrony danych, czy też w ramach „odpowiednich środków”, o których mowa w art. 24 dyrektywy 95/46/WE, i „skutecznych uprawnień interwencyjnych”, o których mowa w art. 28 ust. 3 tiret trzecie dyrektywy 95/46/WE, w wielostopniowych stosunkach między zamieszczającymi [udostępniającymi] informacje pozostaje miejsce na odpowiedzialność podmiotu, który nie jest administratorem danych w rozumieniu art. 2 lit. d) dyrektywy 95/46/WE, w przypadku wyboru operatora udostępnianych przez ten podmiot informacji?
2. Czy z przewidzianego w art. 17 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE obowiązku państw członkowskich zobowiązania administratora danych, w przypadku przetwarzania danych w jego imieniu, „do wybrania przetwarzającego, o wystarczających gwarancjach odnośnie do technicznych środków bezpieczeństwa” wynika *a contrario*, że w przypadku innych stosunków użytkowania, które nie są związane z przetwarzaniem danych w imieniu administratora danych w rozumieniu art. 2 lit. e) dyrektywy 95/46/WE, nie istnieje obowiązek starannego wyboru i nie może on zostać ustanowiony również na podstawie prawa krajowego?
3. Czy w przypadkach, w których spółka dominująca mająca siedzibę poza Unią Europejską utrzymuje w różnych państwach członkowskich prawnie samodzielne przedsiębiorstwa (spółki zależne), organ nadzorczy państwa członkowskiego (tutaj: Niemiec) jest uprawniony zgodnie z art. 4 i art. 28 ust. 6 dyrektywy 95/46/WE do wykonywania uprawnień powierzonych mu zgodnie z art. 28 ust. 3 dyrektywy 95/46/WE wobec przedsiębiorstwa położonego na jej terytorium również wtedy, jeżeli przedsiębiorstwo to jest odpowiedzialne wyłącznie za promocję sprzedaży reklam i inne działania marketingowe skierowane do mieszkańców tego państwa członkowskiego, podczas gdy zgodnie z podziałem zadań wewnątrz koncernu wyłączna odpowiedzialność za gromadzenie i przetwarzanie danych osobowych na całym terytorium Unii Europejskiej i tym samym również w innym państwie członkowskim (tutaj: Niemczech) spoczywa na położonym w innym państwie członkowskim (tutaj: Irlandii) samodzielnym przedsiębiorstwie (spółce zależnej), jeżeli decyzja o przetwarzaniu danych jest faktycznie podejmowana przez spółkę dominującą?
4. Czy art. 4 ust. 1 lit. a) i art. 28 ust. 3 dyrektywy 95/46/WE należy interpretować w ten sposób, że w przypadkach, w których administrator danych prowadzi przedsiębiorstwo na terytorium jednego państwa członkowskiego (tutaj: Irlandii) i na terytorium innego państwa członkowskiego (tutaj: Niemiec) istnieje kolejne, prawnie samodzielne przedsiębiorstwo, które w szczególności jest odpowiedzialne za sprzedaż powierzchni reklamowych, i którego działalność jest skierowana do mieszkańców tego państwa, właściwy w tym innym państwie członkowskim (tutaj: Niemczech) organ nadzorczy może skierować środki i zarządzenia w celu egzekwowania ochrony danych również wobec kolejnego przedsiębiorstwa (tutaj: w Niemczech), do którego zgodnie z podziałem zadań wewnątrz koncernu nie należy administrowanie danymi, czy też rzeczony środki i zarządzenia może stosować jedynie organ nadzorczy państwa członkowskiego (tutaj: Irlandii), na terytorium którego ma swoją siedzibę przedsiębiorstwo administrujące danymi zgodnie z podziałem zadań wewnątrz koncernu?
5. Czy art. 4 ust. 1 lit. a) oraz art. 28 ust. 3 i 6 dyrektywy 95/46/WE należy interpretować w ten sposób, że w przypadkach, w których organ nadzorczy państwa członkowskiego (tutaj: Niemiec) występuje przeciwko działającej na jego terytorium osobie lub jednostce zgodnie z art. 28 ust. 3 dyrektywy 95/46/WE w związku niestarannym wyborem osoby trzeciej włączanej w proces przetwarzania danych (tutaj: przedsiębiorstwa Facebook) z uwagi na to, że ta osoba trzecia narusza przepisy dotyczące ochrony danych, działający organ nadzorczy (tutaj: Niemcy) jest włączony w ocenę dokonywaną przez organ nadzorczy innego państwa członkowskiego, w którym administrująca danymi osoba trzecia ma swoją siedzibę (tutaj: Irlandii) w tym znaczeniu, że nie może dokonać odmiennej oceny prawnej, czy też podejmujący działanie organ nadzorczy (tutaj: Niemcy) może samodzielnie zbadać zgodność z prawem przetwarzania danych przez mającą siedzibę w innym państwie członkowskim (tutaj: Irlandii) osobę trzecią jako kwestię wstępną, zanim organ ten podejmie działania we własnym zakresie?

6. Jeżeli podejmujący działanie organ nadzorczy (tutaj: w Niemczech) może dokonać samodzielnej weryfikacji: czy art. 28 ust. 6 zdanie drugie dyrektywy 95/46/WE należy interpretować w ten sposób, że organ ten może wykonywać powierzone mu zgodnie z art. 28 ust. 3 dyrektywy 95/46/WE skuteczne uprawnienia interwencyjne wobec mającej siedzibę na jego terytorium osoby lub jednostki w związku ze współodpowiedzialnością mającej siedzibę w innym państwie członkowskim osoby trzeciej za naruszenia przepisów dotyczących ochrony danych wyłącznie wtedy, jeżeli wcześniej organ nadzorczy tego innego państwa członkowskiego (tutaj: Irlandii) zwrócił się z żądaniem wykonania jego uprawnień?

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht München (Niemcy) w dniu 18 kwietnia 2016 r. – Postępowanie karne przeciwko Tanji Reiter

(Sprawa C-213/16)

(2016/C 260/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Tanja Reiter

Druga strona postępowania: Staatsanwaltschaft München I

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 i art. 6 ust. 1 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE ⁽¹⁾ z dnia 22 maja 2012 r. sprzeciwiają się przepisowi państwa członkowskiego, który w ramach postępowania karnego nakłada na oskarżonego, który nie ma miejsca zamieszkania w tym państwie członkowskim obowiązek ustanowienia pełnomocnika do doręczeń dla celów wydanego względem niego wyroku nakazowego, nawet jeżeli w następstwie tego oskarżony nie ma możliwości wykorzystania w całości terminu na wniesienie sprzeciwu od wyroku nakazowego, ale nie ma on także adresu, pod który można mu doręczyć wyrok nakazowy w sposób możliwy do udowodnienia, a imienne wskazanie pełnomocnika do doręczeń umożliwia mu informowanie na bieżąco pełnomocnika do doręczeń, pod jaki adres może być wysłany wyrok nakazowy za pisemnym potwierdzeniem odbioru
- 2) Czy art. 2 ust. 1 i art. 6 ust. 1 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. sprzeciwiają się przepisowi państwa członkowskiego, który w ramach postępowania karnego nakłada na oskarżonego, który nie ma miejsca zamieszkania w tym państwie członkowskim obowiązek ustanowienia pełnomocnika do doręczeń dla celów wydanego względem niego wyroku nakazowego, a bieg terminu do wniesienia sprzeciwu rozpoczyna się już z chwilą doręczenia pełnomocnikowi do doręczeń, jeżeli oskarżony w przypadku tak obliczonego uchybienia terminu może wnosić o przywrócenie terminu, a za uzasadnienie wystarczy to, że wyrok nakazowy został mu przekazany, i po przekazaniu wniósł on w terminie sprzeciw, czyli jeżeli może on później skorzystać z nieskróconego terminu do wniesienia sprzeciwu dzięki przywróceniu terminu, nawet jeżeli ustawa przewiduje zasadę wykonalności wyroku nakazowego z upływem terminu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym, Dz.U. L 142, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Coty Germany GmbH/Parfümerie Akzente GmbH

(Sprawa C-230/16)

(2016/C 260/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Coty Germany GmbH

Strona pozwana: Parfümerie Akzente GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy systemy dystrybucji selektywnej, które dotyczą dystrybucji artykułów luksusowych i prestiżowych i służą przede wszystkim zapewnieniu „luksusowego wizerunku” towarów, stanowią element konkurencji zgodny z art. 101 ust. 1 TFUE?

2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy elementem konkurencji zgodnym z art. 101 ust. 1 TFUE może być to, że uczestnikom systemu dystrybucji selektywnej, działającym na poziomie handlu detalicznego, w przypadku sprzedaży przez Internet generalnie zakazuje się włączania w rozpoznawalny na zewnątrz sposób przedsiębiorstw trzecich niezależnie od tego, czy w konkretnym przypadku naruszone zostają uzasadnione wymogi producenta w zakresie jakości?

3) Czy art. 4 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 330/2010 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nałożony na działających na poziomie handlu detalicznego uczestników systemu dystrybucji selektywnej w przypadku sprzedaży przez Internet zakaz włączania w rozpoznawalny na zewnątrz sposób przedsiębiorstw trzecich stanowi zamierzone ograniczenie grupy klientów detalisty?

4) Czy art. 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 330/2010 należy interpretować w ten sposób, że wobec działających na poziomie handlu detalicznego uczestników systemu dystrybucji selektywnej w przypadku sprzedaży przez Internet zakaz włączania w rozpoznawalny na zewnątrz sposób przedsiębiorstw trzecich stanowi zamierzone ograniczenie biernej sprzedaży na rzecz konsumentów końcowych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 330/2010 z dnia 20 kwietnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.U. L 102, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Generalitat de Catalunya

(Sprawa C-233/16)

(2016/C 260/27)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Strona pozwana: Generalitat de Catalunya

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeczne z nimi jest istnienie regionalnego podatku obciążającego wykorzystywanie dużych indywidualnych powierzchni handlowych, których powierzchnia sprzedaży przekracza 2 499 m² ze względu na wpływ, jaki wykorzystywanie to może wywierać na ład przestrzenny, środowisko naturalne i handel miejski w tym regionie, lecz, zgodnie z przepisami, mającego zastosowanie niezależnie od tego, czy te przedsiębiorstwa handlowe znajdują się rzeczywiście na skonsolidowanym obszarze miejskim i nakładanego w praktyce przede wszystkim na przedsiębiorstwa z innych państw członkowskich, jeśli i) podatek ten nie ma zastosowania w przypadku podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa handlowe na powierzchni nieprzekraczającej 2 500 m², niezależnie od łącznej powierzchni wszystkich prowadzonych przez dane podmioty przedsiębiorstw; ii) z tego podatku zwolnione są duże zbiorcze przedsiębiorstwa handlowe; iii) zwolnione z niego są też indywidualne przedsiębiorstwa handlowe zajmujące się sprzedażą artykułów ogrodniczych, pojazdów, materiałów budowlanych i maszyn przemysłowych i iv) w przypadku podatników zajmujących się przede wszystkim sprzedażą mebli, artykułów sanitarnych, drzwi i okien, a także artykułów do majsterkowania podstawa obliczania wymiaru podatku zostaje obniżona do 40 %?
2. Czy art. 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że niedozwoloną pomocą państwa w rozumieniu tego postanowienia stanowi i) całkowite zwolnienie z podatku IGEC indywidualnych przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia sprzedaży nie przekracza 2 500 m², zbiorczych przedsiębiorstw handlowych oraz indywidualnych przedsiębiorstw handlowych zajmujących się sprzedażą artykułów ogrodniczych, pojazdów, materiałów budowlanych i maszyn przemysłowych oraz ii) częściowe zwolnienie z podatku IGEC indywidualnych przedsiębiorstw handlowych zajmujących się przede wszystkim sprzedażą mebli, artykułów sanitarnych, drzwi i okien, a także artykułów do majsterkowania?
3. Jeśli ww. całkowite i częściowe zwolnienia z podatku IGEC stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. TFUE, jaki byłby zakres czasowy takiej kwalifikacji, jeśli weźmie się pod uwagę pismo skierowane w dniu 2 października 2003 r. do Królestwa Hiszpanii przez odpowiedzialnego za pomoc państwa dyrektora DG COMP w związku ze sprawą CP 11/01 dotyczącą środków, jakie miały zostać przyznane przez Autonomiczną Wspólnotę Katalonii w przyjętej przez parlament kataloński ustawie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

(Sprawa C-234/16)

(2016/C 260/28)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Strona pozwana: Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeczne z nimi jest istnienie regionalnego podatku obciążającego działanie dużych przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia użytkowa ekspozycji i sprzedaży detalicznej przekracza 3 999 m² ze względu na wpływ, jaki działanie to może wywierać na ład przestrzenny, środowisko naturalne i handel miejski w tym regionie, lecz mającego zastosowanie niezależnie od tego, czy te przedsiębiorstwa handlowe znajdują się rzeczywiście na skonsolidowanym obszarze miejskim i nakładanego w praktyce przede wszystkim na przedsiębiorstwa z innych państw członkowskich, jeśli i) podatek ten nie ma zastosowania w przypadku podmiotu prowadzącego indywidualne i zbiorcze przedsiębiorstwa handlowe, z których każde ma nieprzekraczającą 4 000 m² powierzchnię użytkową ekspozycji i sprzedaży detalicznej, niezależnie od tego, ile wynosi ta łączna powierzchnia użytkowa wszystkich prowadzonych przez dany podmiot przedsiębiorstw; ii) z tego podatku zwolnione są duże indywidualne przedsiębiorstwa handlowe o powierzchni użytkowej ekspozycji i sprzedaży detalicznej nieprzekraczającej 10 000 m², jeśli zajmują się wyłącznie i jedynie sprzedażą artykułów ogrodnich, pojazdów, materiałów budowlanych, maszyn i zaopatrzenia dla przemysłu?
2. Czy art. 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że niedozwoloną pomocą państwa w rozumieniu tego postanowienia stanowi nieopodatkowanie asturyjskim IGEC indywidualnych i zbiorczych przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia użytkowa ekspozycji i sprzedaży detalicznej nie przekracza 4 000 m² oraz dużych indywidualnych przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia użytkowa wykorzystywana do ekspozycji i sprzedaży detalicznej nie przekracza 10 000 m², jeśli zajmują się wyłącznie i jedynie sprzedażą artykułów ogrodnich, pojazdów, materiałów budowlanych, maszyn i zaopatrzenia dla przemysłu?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución
(ANGED)/Consejo de Gobierno del Principado de Asturias**

(Sprawa C-235/16)

(2016/C 260/29)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Strona pozwana: Consejo de Gobierno del Principado de Asturias

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeczne z nimi jest istnienie regionalnego podatku obciążającego działanie dużych przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia użytkowa ekspozycji i sprzedaży detalicznej przekracza 3 999 m² ze względu na wpływ, jaki działanie to może wywierać na ład przestrzenny, środowisko naturalne i handel miejski w tym regionie, lecz mającego zastosowanie niezależnie od tego, czy te przedsiębiorstwa handlowe znajdują się rzeczywiście na skonsolidowanym obszarze miejskim i nakładanego w praktyce przede wszystkim na przedsiębiorstwa z innych państw członkowskich, jeśli i) podatek ten nie ma zastosowania w przypadku podmiotu prowadzącego indywidualne i zbiorcze przedsiębiorstwa handlowe, z których każde ma nieprzekraczającą 4 000 m² powierzchnię użytkową ekspozycji i sprzedaży detalicznej, niezależnie od tego, ile wynosi ta łączna powierzchnia użytkowa wszystkich prowadzonych przez dany podmiot przedsiębiorstw; ii) z tego podatku zwolnione są duże indywidualne przedsiębiorstwa handlowe o powierzchni użytkowej ekspozycji i sprzedaży detalicznej nieprzekraczającej 10 000 m², jeśli zajmują się wyłącznie i jedynie sprzedażą artykułów ogrodnich, pojazdów, materiałów budowlanych, maszyn i zaopatrzenia dla przemysłu?

- 2) Czy art. 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że niedozwoloną pomoc państwa w rozumieniu tego postanowienia stanowi nieopodatkowanie asturyjskim IGEC indywidualnych i zbiorczych przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia użytkowa ekspozycji i sprzedaży detalicznej nie przekracza 4 000 m² oraz dużych indywidualnych przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia użytkowa wykorzystywana do ekspozycji i sprzedaży detalicznej nie przekracza 10 000 m², jeśli zajmują się wyłącznie i jedynie sprzedażą artykułów ogrodniczych, pojazdów, materiałów budowlanych, maszyn i zaopatrzenia dla przemysłu?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución
(ANGED)/Diputación General de Aragón**

(Sprawa C-236/16)

(2016/C 260/30)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Strona pozwana: Diputación General de Aragón

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeczne z nimi jest istnienie regionalnego podatku, który ma obciążać szkody środowiskowe powodowane wykorzystywaniem urządzeń i elementów przeznaczonych do działalności przedsiębiorstw handlowych oraz generowanym przez nie ruchem w przypadku, gdy dysponują one znaczną powierzchnią sprzedaży i parkingu dla swych klientów, a ich powierzchnia sprzedaży detalicznej przekracza 500 m², przy czym podatek ten jest wymagalny niezależnie od tego, czy te przedsiębiorstwa handlowe znajdują się rzeczywiście na skonsolidowanym obszarze miejskim i jest nakładany w praktyce przede wszystkim na przedsiębiorstwa z innych państw członkowskich, a ponadto i) nie ma zastosowania w przypadku podmiotu prowadzącego indywidualne i zbiorcze przedsiębiorstwa handlowe, z których każde ma nieprzekraczającą 500 m² powierzchnię sprzedaży detalicznej, i to niezależnie od tego, ile wynosi ta łączna powierzchnia sprzedaży detalicznej wszystkich prowadzonych przez dany podmiot przedsiębiorstw; podatek ten nie ma też zastosowania w przypadku, gdy niektóre z tych podmiotów przekraczają próg 500 m², lecz podstawa ich opodatkowania nie przekracza 2 000 m², podatek ten zaś obciąża w rzeczywistości podmioty prowadzące jeden tylko sklep o powierzchni sprzedaży detalicznej przekraczającej te progi, a ponadto ii) z tego podatku zwolnione są przedsiębiorstwa handlowe zajmujące się wyłącznie sprzedażą maszyn, pojazdów, narzędzi i zaopatrzenia dla przemysłu; materiałów budowlanych, artykułów sanitarnych, drzwi i okien oraz wyłączną sprzedażą dla przedsiębiorców, a także sprzedażą mebli w wyspecjalizowanych, indywidualnych przedsiębiorstwach tradycyjnych, sprzedażą pojazdów samochodowych w salonach koncesjonowanych sprzedawców i warsztatach, roślin dla ogrodnictwa i hodowli w sklepach szkółkarskich oraz paliw i olejów napędowych dla pojazdów, i to niezależnie od ich powierzchni sprzedaży detalicznej?
- 2) Czy art. 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że niedozwoloną pomoc państwa w rozumieniu tego postanowienia stanowi brak rzeczywistego opodatkowania IDMGAV przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia sprzedaży detalicznej nie przekracza 500 m² lub też przekracza tę wielkość, ale podstawa opodatkowania nie przekracza 2 000 m² oraz przedsiębiorstw handlowych zajmujących się wyłącznie sprzedażą maszyn, pojazdów, narzędzi i zaopatrzenia dla przemysłu; materiałów budowlanych, artykułów sanitarnych, drzwi i okien oraz wyłączną sprzedażą dla przedsiębiorców; a także sprzedażą mebli w wyspecjalizowanych, indywidualnych przedsiębiorstwach tradycyjnych, sprzedażą pojazdów samochodowych w salonach koncesjonowanych sprzedawców i warsztatach, roślin dla ogrodnictwa i hodowli w sklepach szkółkarskich oraz paliw i olejów napędowych dla pojazdów?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Tribunal Supremo (Hiszpania)
w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/
Diputación General de Aragón**

(Sprawa C-237/16)

(2016/C 260/31)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Strona pozwana: Diputación General de Aragón

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeczne z nimi jest istnienie regionalnego podatku, który ma obciążać szkody środowiskowe powodowane wykorzystywaniem urządzeń i elementów przeznaczonych do działalności przedsiębiorstw handlowych oraz generowanym przez nie ruchem w przypadku, gdy dysponują one znaczną powierzchnią sprzedaży i parkingu dla swych klientów, a ich powierzchnia sprzedaży detalicznej przekracza 500 m², przy czym podatek ten jest wymagalny niezależnie od tego, czy te przedsiębiorstwa handlowe znajdują się rzeczywiście na skonsolidowanym obszarze miejskim i jest nakładany w praktyce przede wszystkim na przedsiębiorstwa z innych państw członkowskich, a ponadto i) nie ma zastosowania w przypadku podmiotu prowadzącego indywidualne i zbiorcze przedsiębiorstwa handlowe, z których każde ma nieprzekraczającą 500 m² powierzchnię sprzedaży detalicznej, i to niezależnie od tego, ile wynosi ta łączna powierzchnia sprzedaży detalicznej wszystkich prowadzonych przez dany podmiot przedsiębiorstw; podatek ten nie ma też zastosowania w przypadku, gdy niektóre z tych podmiotów przekraczają próg 500 m², lecz podstawa ich opodatkowania nie przekracza 2 000 m², podatek ten zaś obciąża w rzeczywistości podmioty prowadzące jeden tylko sklep o powierzchni sprzedaży detalicznej przekraczającej te progi, a ponadto ii) z tego podatku zwolnione są przedsiębiorstwa handlowe zajmujące się wyłącznie sprzedażą maszyn, pojazdów, narzędzi i zaopatrzenia dla przemysłu; materiałów budowlanych, artykułów sanitarnych, drzwi i okien oraz wyłączną sprzedażą dla przedsiębiorców, a także sprzedażą mebli w wyspecjalizowanych, indywidualnych przedsiębiorstwach tradycyjnych, sprzedażą pojazdów samochodowych w salonach koncesjonowanych sprzedawców i warsztatach, roślin dla ogrodnictwa i hodowli w sklepach szkółkarskich oraz paliw i olejów napędowych dla pojazdów, i to niezależnie od ich powierzchni sprzedaży detalicznej?
- 2) Czy art. 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że niedozwoloną pomoc państwa w rozumieniu tego postanowienia stanowi brak rzeczywistego opodatkowania IDMGAV przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia sprzedaży detalicznej nie przekracza 500 m² lub też przekracza tę wielkość, ale podstawa opodatkowania nie przekracza 2 000 m² oraz przedsiębiorstw handlowych zajmujących się wyłącznie sprzedażą maszyn, pojazdów, narzędzi i zaopatrzenia dla przemysłu; materiałów budowlanych, artykułów sanitarnych, drzwi i okien oraz wyłączną sprzedażą dla przedsiębiorców; a także sprzedażą mebli w wyspecjalizowanych, indywidualnych przedsiębiorstwach tradycyjnych, sprzedażą pojazdów samochodowych w salonach koncesjonowanych sprzedawców i warsztatach, roślin dla ogrodnictwa i hodowli w sklepach szkółkarskich oraz paliw i olejów napędowych dla pojazdów?

**Odwołanie od wyroku Sądu (sala trzecia) wydanego w dniu 16 lutego 2016 r. w sprawie T-296/15,
Industrias Químicas del Vallés/Komisja, wniesione w dniu 27 kwietnia 2016 r. przez Industrias
Químicas del Vallés, S.A.**

(Sprawa C-244/16 P)

(2016/C 260/32)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Industrias Químicas del Vallés, S.A. (przedstawiciele: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas, C. Vila Gisbert, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 lutego 2016 r. w sprawie T-296/15, *Industrias Químicas del Vallés, S.A. (IQV)/Komisja Europejska*.
- Uznanie skargi IQV o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/408 ⁽¹⁾ za dopuszczalną.
- Skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej celem orzeczenia co do istoty sprawy T-296/15.
- Obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- (i) Naruszenie prawa przez Sąd ze względu na uznanie w zaskarżonym postanowieniu, że zaskarżone rozporządzenie jest aktem regulacyjnym wymagającym przyjęcia względem skarżącej środków wykonawczych w rozumieniu art. 263 akapit czwarty Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (ii) Naruszenie prawa przez Sąd ze względu na uznanie w zaskarżonym postanowieniu, że niedopuszczalność jej skargi na zaskarżone rozporządzenie nie pozbawiała IQV skutecznej ochrony sądowej.
- (iii) Naruszenie prawa przez Sąd ze względu na uznanie w zaskarżonym postanowieniu, że zaskarżone rozporządzenie nie dotyczyło IQV indywidualnie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/408 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wykonania art. 80 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin oraz w sprawie ustalenia wykazu substancji kwalifikujących się do zastąpienia Tekst mający znaczenie dla EOG (Dz.U. L 67, s. 18).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Siracusa (Włochy) w dniu 28 kwietnia 2016 r. – Enzo Di Maura/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

(Sprawa C-246/16)

(2016/C 260/33)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Provinciale di Siracusa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Enzo Di Maura

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle art. 11 część C ust. 1 i 20 ust. 1 lit. b) zdanie drugie dyrektywy 77/388/EWG⁽¹⁾, odnoszących się odpowiednio do zmiany polegającej na obniżeniu podstawy opodatkowania i do korekty podatku VAT obciążającego transakcje podlegające opodatkowaniu w przypadku braku zapłaty w całości lub w części za świadczenie wzajemne określone pomiędzy stronami, nałożenie ograniczeń, które uniemożliwiają lub czynią nadmiernie uciążliwym dla podatnika – również ze względu na czas, w związku z niemożliwą do przewidzenia długością postępowania upadłościowego – odzyskanie podatku związanego ze świadczeniem wzajemnym, które nie zostało zapłacone w całości lub w części, pozostaje w zgodzie z zasadami proporcjonalności i skuteczności, zagwarantowanymi przez TFUE i z zasadą neutralności, która reguluje stosowanie podatku VAT?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy z przywołanymi wyżej zasadami zgodny jest przepis – taki jak art. 26 ust. 2 Decreto del Presidente della Repubblica nr 633/1972, w brzmieniu obowiązującym przed zmianami wprowadzonymi przez art. 1 ust. 126 i 127 ustawy nr 208 z dnia 28 grudnia 2015 r. – który uzależnia uprawnienie do odzyskania podatku od przedstawienia dowodu uprzedniego nieskutecznego przeprowadzenia procedur upadłościowych, czyli zgodnie z orzecznictwem sądów i praktyką organów podatkowych państwa członkowskiego Unii, wyłącznie w wyniku bezskutecznego końcowego podziału aktywów lub przy jego braku, ostatecznego charakteru postanowienia o zakończeniu postępowania upadłościowego, także kiedy takie czynności są w sposób oczywisty nieopłacalne biorąc pod uwagę kwotę żądanej wierzytelności, perspektywy jej odzyskania oraz koszty procedur upadłościowych oraz w każdym razie, że rzeczzone przesłanki mogą spełnić się po upływie lat od wszczęcia postępowania upadłościowego?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 2 maja 2016 r. – Austria Asphalt GmbH & Co OG/Bundeskartellanwalt.**

(Sprawa C-248/16)

(2016/C 260/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Austria Asphalt GmbH & Co OG

Druga strona postępowania: Bundeskartellanwalt

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 1 lit. b) i art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾ z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw [...] należy interpretować w ten sposób, że w wypadku zmiany kontroli nad istniejącym przedsiębiorstwem z wyłącznej na wspólną, w związku z którą przedsiębiorstwo sprawujące uprzednio wyłączną kontrolę nadal zachowuje uprawnienia kontrolne w ramach kontroli wspólnej, koncentracja ma miejsce jedynie wówczas, gdy przedsiębiorstwo to w sposób trwały spełnia wszystkie funkcje samodzielnej jednostki?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw), Dz.U. L 24, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 3 maja 2016 r. – Flibtravel International SA, Leonard Travel International SA/AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS i in.

(Sprawa C-253/16)

(2016/C 260/35)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Flibtravel International SA, Leonard Travel International SA.

Strona pozwana: AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS, Ryad SCRI, Taxis Bachir & Cie SCS, Abdelhamid El Barjaji, Abdelouahab Ben Bachir, Sotax SCRI, Mostapha El Hammouchi, Boughaz SPRL, Sahbaz SPRL, Jamal El Jelali, Mohamed Chakir Ben Kadour, Taxis Chalkis SCRL, Mohammed Gheris, Les délices de Fès SPRL, Abderrahmane Belyazid, E. A.R. SCS, Sotrans SPRL, B.M.A. SCS, Taxis Amri et Cie SCS, Aramak SCS, Rachid El Amrani, Mourad Bakkour, Mohamed Agharbiou, Omar Amri, Jmili Zouhair, Mustapha Ben Abderrahman, Mohamed Zahyani, Miltotax SPRL, Lextra SA, Ismael El Amrani, Farid Benazzouz, Imad Zufri, Abdel-Ilah Bokhamy, Ismail Al Bouhali, Bahri Messaoud & Cie SCS, Mostafa Bouzid, BKN Star SPRL, M.V.S. SPRL, A.B.M.B. SCS, Imatrans SPRL, Reda Bouyaknouden, Ayoub Tahri, Moulay Adil El Khatir, Redouan El Abboudi, Mohamed El Abboudi, Bilal El Abboudi, Sofian El Abboudi, Karim Bensbih, Hadel Bensbih, Mimoun Mallouk, Abdellah El Ghaffouli, Said El Aazzoui

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 96. ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować jako mogący mieć zastosowanie do stawek i warunków nałożonych przez państwo członkowskie na przedsiębiorstwa świadczące usługi taksówkowe, jeżeli: (a) kursy danych taksówek wykonywane są poza granicami kraju jedynie wyjątkowo, (b) znaczną część klientów danych taksówek stanowią obywatele lub mieszkańcy Unii Europejskiej, którzy nie są obywatelami lub mieszkańcami danego państwa członkowskiego, oraz (c) w konkretnych okolicznościach sprawy sporne kursy taksówek są dla pasażerów bardzo często jedynie etapem dłuższej podróży, której miejsce rozpoczęcia lub zakończenia znajduje się w państwie Unii innym niż dane państwo członkowskie?
- 2) Czy art. 96 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować jako mogący mieć zastosowanie do warunków świadczenia usług innych niż warunki taryfowe i przesłanki otrzymania zezwolenia na prowadzenie danej działalności gospodarczej w zakresie transportu takich jak te w niniejszej sprawie: nałożony na przedsiębiorstwa taksówkowe zakaz udostępniania indywidualnych miejsc zamiast raczej całości pojazdu oraz nałożony na te przedsiębiorstwa zakaz samodzielnego określania miejsca docelowego kursu oferowanego klientowi, które to zakazy mają na celu uniemożliwienie tym przedsiębiorstwom grupowania klientów udających się do tego samego miejsca docelowego?

- 3) Czy art. 96 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować jako zakazujący takich środków jak te, o których mowa w pytaniu drugim, chyba że są one dozwolone przez Komisję, a (a) których ogólnym celem jest, pośród innych celów, ochrona przedsiębiorstw taksówkowych przed konkurencją ze strony przedsiębiorstw wynajmu samochodów z kierowcą, oraz (b) których szczególnym skutkiem w konkretnych okolicznościach sprawy jest ochrona przedsiębiorstw autokarowych przed konkurencją przedsiębiorstw taksówkowych?
- 4) Czy art. 96 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować jako zakazujący stosowania środka – chyba że jest on dozwolony przez Komisję, – który zakazuje przedsiębiorstwom taksówkowym nakłaniania klientów, jeżeli skutkiem tego środka w konkretnych okolicznościach sprawy jest ograniczenie zdolności tych przedsiębiorstw do pozyskiwania klientów konkurencyjnych usług autokarowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 9 maja 2016 r. – Deichmann SE przeciwko Hauptzollamt Duisburg

(Sprawa C-256/16)

(2016/C 260/36)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deichmann SE

Strona pozwana: Hauptzollamt Duisburg

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/223⁽¹⁾ z dnia 17 lutego 2016 r. ustanawiające procedurę oceny niektórych wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych i o indywidualne traktowanie składanych przez producentów eksportujących z Chin i Wietnamu i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 jest ważne?

⁽¹⁾ Dz.U. L 41, s. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) w dniu 9 maja 2016 r. – Finnair Oyj/Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia

(Sprawa C-258/16)

(2016/C 260/37)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca środek zaskarżenia: Finnair Oyj

Druga strona postępowania: Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 31 ust. 4 Konwencji montrealskiej należy interpretować w ten sposób, że zachowanie prawa do wystąpienia z powództwem obok złożenia skargi w terminie zakłada, iż skarga w wyznaczonym terminie zostanie złożona w formie pisemnej w rozumieniu art. 31 ust. 3 tego aktu?
- 2) W wypadku, gdy zachowanie prawa do wystąpienia z powództwem zakłada, że skargę składa się w terminie w formie pisemnej, to czy art. 31 ust. 3 Konwencji montrealskiej należy interpretować w ten sposób, iż wymóg formy pisemnej jest dochowany poprzez zastosowanie postępowania elektronicznego i także przez zapisanie zgłoszonej szkody w systemie informacyjnym przedsiębiorstwa transportu lotniczego?
- 3) Czy Konwencja montrealaska stoi na przeszkodzie wykładni, zgodnie z którą wymóg formy pisemnej należy uznać za dochowany, gdy przedstawiciel przedsiębiorstwa transportu lotniczego zapisuje za wiedzą pasażera ruchu lotniczego zgłoszenie szkody względnie skargę albo na papierze albo elektronicznie w systemie przedsiębiorstwa transportu lotniczego?
- 4) Czy art. 31 Konwencji montrealskiej stawia względem skargi dalsze wymogi pod względem treści ponad to, że przedsiębiorstwo transportu lotniczego należy powiadomić o powstałej szkodzi?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 12 maja 2016 r. – Shields & Sons Partnership/
The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

(Sprawa C-262/16)

(2016/C 260/38)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Shields & Sons Partnership

Strona przeciwna: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

1. W odniesieniu do wspólnego systemu ryczałtowego dla rolników ustanowionego w rozdziale 2 tytułu XII dyrektywy Rady (WE) 2006/112/WE⁽¹⁾ czy art. 296 ust. 2 należy interpretować w ten sposób, że przewiduje on wyczerpujący katalog przypadków, w których państwo członkowskie może wyłączyć rolnika ze wspólnego rolnego systemu ryczałtowego? W szczególności:
  - 1.1 Czy państwo członkowskie może jedynie wyłączyć rolników ze wspólnego systemu ryczałtowego dla rolników na podstawie art. 296 ust. 2?
  - 1.2 Czy państwo członkowskie może także wyłączyć rolnika ze wspólnego systemu ryczałtowego dla rolników na mocy art. 299?
  - 1.3 Czy zasada neutralności podatkowej daje państwu członkowskiemu prawo do wyłączenia rolnika ze wspólnego systemu ryczałtowego dla rolników?
  - 1.4 Czy państwo członkowskie ma prawo do wyłączenia rolników ze wspólnego systemu ryczałtowego dla rolników na innej podstawie?

2. W jaki sposób należy interpretować termin „kategorie rolników” z art. 296 ust. 2 dyrektywy Rady (WE) 2006/112/WE? W szczególności:

2.1 Czy właściwą kategorię rolników należy określić poprzez odniesienie do obiektywnych parametrów?

2.2 Czy właściwą kategorię rolników można określić poprzez odniesienie do aspektów ekonomicznych?

2.3 Jaki poziom precyzji jest wymagany przy określaniu kategorii rolników, którą państwo członkowskie zamierzało wyłączyć?

2.4 Czy upoważnia to państwo członkowskie do traktowania jako właściwej kategorii „rolników, w przypadku których ustalono, że uzyskują znacznie większy zwrot jako członkowie systemu ryczałtowego, niż gdyby byli zarejestrowani dla celów podatku VAT”?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 maja 2016 r. – Western Sahara Campaign UK/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Sprawa C-266/16)

(2016/C 260/39)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Western Sahara Campaign UK

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w Układzie eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Królestwem Maroka z drugiej strony (Dz.U. 2000 L 170, s. 2) (zwanym dalej „Układem”), zatwierdzonym decyzją Rady i Komisji 2000/204/WE, EWWiS (¹) odniesienia do „Maroka” w art. 9, art. 17 i art. 94 oraz w Protokole 4 dotyczą tylko suwerennego terytorium Maroka uznanego przez Organizację Narodów Zjednoczonych i Unię Europejską, a zatem wykluczają przywóz do Unii Europejskiej produktów pochodzących z Sahary Zachodniej, zwolnionych z opłat celnych zgodnie z Układem?
- 2) Jeżeli produkty pochodzące z Sahary Zachodniej mogą być przywożone do Unii Europejskiej bez opłat celnych zgodnie z Układem, czy Układ jest ważny w świetle zawartego w art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej wymogu przyczyniania się do przestrzegania wszelkich zasad prawa międzynarodowego i zasad Karty Narodów Zjednoczonych oraz zakresu, w jakim Układ został zawarty w interesie ludu Saharawi, w jego imieniu, zgodnie z jego życzeniem, lub w porozumieniu z jego uznanymi przedstawicielami?

- 3) Czy Porozumienie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Maroka (zatwierdzone i wdrożone rozporządzeniem Rady nr 764/2006 ⁽²⁾, decyzją Rady 2013/785/UE ⁽³⁾ i rozporządzeniem Rady nr 1270/2013 ⁽⁴⁾) jest ważne w świetle zawartego w art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej wymogu przyczyniania się do przestrzegania wszelkich zasad prawa międzynarodowego i zasad Karty Narodów Zjednoczonych oraz zakresu, w jakim Porozumienie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa zostało zawarte w interesie ludu Saharawi, w jego imieniu, zgodnie z jego życzeniem, lub w porozumieniu z jego uznanymi przedstawicielami?
- 4) Czy strona skarżąca ma prawo kwestionować ważność aktów Unii Europejskiej, powołując się na domniemane naruszenie przez Unię prawa międzynarodowego, zważywszy w szczególności, że:
- a. wprawdzie zgodnie z prawem krajowym strona skarżąca jest uprawniona do kwestionowania ważności aktów Unii Europejskiej, jednak nie dochodzi ona żadnych uprawnień wynikających z prawa Unii; lub
- b. zgodnie z zasadą określoną w sprawie *Monetary Gold Removed from Rome in 1943* (Zbiór MTS 1954) Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości nie może dokonywać ustaleń kwestionujących działania lub mających wpływ na prawa państwa, które nie jest stroną postępowania przez Trybunałem i nie wyraziło zgody za poddanie się jego rozstrzygnięciom?

⁽¹⁾ Decyzja Rady i Komisji 2000/204/WE, EWWiS z dnia 24 stycznia 2000 r. w sprawie zawarcia Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Królestwem Maroka z drugiej strony (Dz.U. L 170, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 764/2006 z dnia 22 maja 2006 r. w sprawie zawarcia Porozumienia o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Maroka (Dz.U. L 141, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2013/785/UE z dnia 16 grudnia 2013 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, protokołu między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Marokańskim (Dz.U. L 349, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1270/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. w sprawie podziału uprawnień do połowów w ramach protokołu między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Marokańskim (Dz.U. L 328, s. 40).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of Gibraltar (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 maja 2016 r. – Albert Buhagiar, Wayne Piri, Stephanie Piri, Arthur Taylor, Henry Bonifacio, Colin Tomlinson, Darren Sheriff/The Hon. Gilbert Licudi QC MP Minister for Justice

(Sprawa C-267/16)

(2016/C 260/40)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of Gibraltar

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Albert Buhagiar, Wayne Piri, Stephanie Piri, Arthur Taylor, Henry Bonifacio, Colin Tomlinson, Darren Sheriff

Strona pozwana: The Hon. Gilbert Licudi QC MP, Minister for Justice

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy – jeżeli przepisy dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni odnoszące się do europejskiej karty broni palnej⁽¹⁾ (EFP) dotyczą jedynie swobodnego przepływu towarów – mogą one mimo wszystko mieć zastosowanie do Gibraltaru na tej podstawie, że nie wiążą się one ani z handlem ani z transakcjami handlowymi i nie są zatem objęte zakresem odstępstw przyznanym Gibraltarowi na mocy aktu dotyczącego przystąpienia z 1972 r.?
- 2) Czy przepisy wspomnianej dyrektywy odnoszące się do EFP, co się tyczy myśliwych i strzelców sportowych, stosuje się do Gibraltaru na tej podstawie, że dotyczą one swobodnego przepływu usług?
- 3) Czy przepisy dyrektywy odnoszące się do EFP, co się tyczy myśliwych i strzelców sportowych, są nieważne na tej podstawie, że dotyczą one swobodnego przepływu osób, a więc zostały przyjęte w oparciu o niewłaściwą podstawę prawną?

⁽¹⁾ Dz.U. L 256, s. 51.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 11 marca 2016 r. w sprawie T-439/15, Amrita i in./Komisja, wniesione w dniu 17 maja 2016 r. przez Società cooperativa Amrita arl i in.

(Sprawa C-280/16 P)

(2016/C 260/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Soc. coop. Amrita arl; Cesi Marta; Comune Agricola Lunella - Soc. mutua coop. arl; Rollo Olga; Borrello Claudia; Società agricola Merico Maria Rosa di Consiglia, Marta e Vito Lisi; Marzo Luigi; Stasi Anna Maria; Azienda Agricola Crie di Miggiano Gianluigi; Castriota Maria Grazia; Azienda Agricola di Cagnoni Fiorella; Azienda Agricola Spirido ss agr.; Impresa Agricola Stefania Stamerra; Azienda Agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco; Simone Cosimo Antonio; Masseria Alti Pareti Soc. agr. arl (przedstawiciele: adwokaci L. Paccione, V. Stamerra)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Trybunałowi w celu orzeczenia w razie konieczności o legitymacji procesowej strony wnoszącej odwołanie;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu wnoszący odwołanie podnoszą następujące zarzuty:

1. **Zarzut pierwszy: Naruszenie prawa. Błędna ocena okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Niewystarczające i błędne uzasadnienie punktów 12–22 zaskarżonego postanowienia.**

Zaskarżone postanowienie zostało oparte na błędnym założeniu, że wnoszący odwołanie żądali stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/789 z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej organizmu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) (Dz.U. 2015 r., L 125, s. 36) w całości, a nie jej części precyzyjnie wskazanych w skardze inicjującej postępowanie w pierwszej instancji oraz w odpowiedzi na podniesiony przez Komisję zarzut niedopuszczalności.

2. Zarzut drugi: Naruszenie prawa. Błędna ocena okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Uzasadnienie niewystarczające, błędne i wewnętrznie sprzeczne.

Zgodnie z zaskarżonym postanowieniem decyzja Komisji wprowadza środki wykonawcze przyjęte przez państwo włoskie w celu wyznaczenia strefy zakazanej *Xylella fastidiosa*. Tezie tej przeczy bezsporny fakt, że decyzja ta w sposób bezwzględnie wiążący klasyfikuje jako strefę zakazaną całą prowincję administracyjną Lecce, której granice terytorialne są wyznaczone na mapie.

3. Zarzut trzeci: Niezgodność z prawem pkt 25 w związku z pkt 21 zaskarżonego postanowienia: uzasadnienie wewnętrznie sprzeczne, błędne i oczywiście bezpodstawne.

Zgodnie z rozumowaniem Sądu z pkt 21 zaskarżonego postanowienia w celu dokonania oceny czy akt prawny zawiera środki wykonawcze, należy odnieść się do stanowiska osoby powołującej się na prawo do wniesienia środka odwoławczego. W pkt 25 zaskarżonego postanowienia Sąd odchodzi od takiego kryterium interpretacyjnego, ustosunkowując się negatywnie do kwestii legitymacji procesowej strony wnoszącej odwołanie.

4. Zarzut czwarty: Naruszenie prawa. Błędna ocena okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Uzasadnienie niewystarczające, błędne i wewnętrznie sprzeczne

Sąd stwierdził z jednej strony, że włoski Ministero delle Politiche Agricole przyjął w drodze rozporządzenia środki wykonawcze do art. 4, 6 i 7 decyzji Komisji, a z drugiej strony, zaprzecza sobie zauważając, że niektóre środki przewidziane w decyzji Komisji nie zostały ujęte w tym rozporządzeniu.

5. Zarzut piąty: Naruszenie prawa. Błędna ocena okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Uzasadnienie niewystarczające, błędne i wewnętrznie sprzeczne

Punkt 24 zaskarżonego postanowienia nie uwzględnia rzeczywistej treści skargi inicjującej postępowanie w pierwszej instancji, w której wnoszący odwołanie zaskarżali art. 6 ust. 4 i art. 7 ust. 4 decyzji formułujący obowiązek korzystania z zabiegów fitosanitarnych zakazanych w rolnictwie ekologicznym. Obowiązek, który jest częścią środka niewymagającego wydania przepisów wykonawczych, powoduje bezpośrednio powstanie szkody po stronie wnoszących odwołanie, którzy z tego powodu ryzykują utratę certyfikacji ekologicznej.

6. Zarzut szósty: Naruszenie prawa. Błędna ocena okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Uzasadnienie niewystarczające, błędne i wewnętrznie sprzeczne

W punktach 33 i 34 zaskarżonego postanowienia Sąd nie uwzględnił dowodów z dokumentów przedstawionych w trakcie postępowania, powołanych na okoliczność indywidualnych szkód poniesionych przez wnoszących odwołanie wskutek zaskarżonych środków.

7. Zarzut siódmy: Naruszenie prawa. Brak orzeczenia w przedmiocie szkody powstałej bezpośrednio wskutek zaskarżonych środków.

Sąd nie orzekł w przedmiocie obiektywnego zaistnienia szkody poniesionej przez skarżące przedsiębiorstwa bezpośrednio wskutek zastosowania przyjętych przez Komisję środków niewymagających wydania przepisów wykonawczych, które były przedmiotem skargi.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 23 maja 2016 r. – IK „L.Č.”/Valsts ieņēmumu dienests**

(Sprawa C-288/16)

(2016/C 260/42)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IK „L.Č.”

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 146 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zwolnienie z podatku ma zastosowanie jedynie wówczas, gdy istnieje bezpośredni stosunek prawny lub wzajemny stosunek umowny pomiędzy usługodawcą a odbiorcą lub nadawcą towarów?
- 2) Jakie kryteria musi spełniać bezpośredni związek, o którym mowa we wskazanym przepisie, by można było uznać, że usługa związana z przywozem lub wywozem towarów jest zwolniona z podatku?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 16 marca 2016 r. w sprawie T-103/14,
Frucona Košice a.s./Komisja, wniesione w dniu 26 maja 2016 r. przez Komisję Europejską**

(Sprawa C-300/16 P)

(2016/C 260/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Armati, T. Maxian Rusche, B. Stromsky, K. Walkerová, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Frucona Košice a.s.

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku T-103/14 Frucona Košice a.s./Komisja Europejska wydanego przez Sąd (druga izba) w dniu 16 marca 2016 r. i podanego do wiadomości Komisji w tym samym dniu;
- wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi w pierwszej instancji i oddalenie jej jako bezzasadnej i
- obciążenie drugiej strony postępowania, skarżącej w pierwszej instancji, kosztami postępowania.

Tytułem ewentualnym Komisja wnosi o:

- uchylenie wyroku T-103/14 Frucona Košice a.s./Komisja Europejska wydanego przez Sąd (druga izba) w dniu 16 marca 2016 r. i podanego do wiadomości Komisji w tym samym dniu i
- skierowanie sprawy do Sądu celem rozpatrzenia przezeń drugiego i, w odpowiednim przypadku, trzeciego i czwartego z zarzutów podniesionych w pierwszej instancji i
- zastrzeżenie rozstrzygnięcia o kosztach poniesionych w obu instancjach do orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Komisji należy uchylić zaskarżony wyrok z następujących powodów, dotyczących przede wszystkim możliwości zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego, a także zastosowania tego kryterium.

W zakresie dotyczącym możliwości zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego Komisja podnosi trzy zarzuty. Pierwszy z nich dotyczy błędnej interpretacji spornej decyzji, drugi – naruszenia prawa przy wykładni art. 107 ust. 1 TFUE w zakresie dotyczącym możliwości zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego, a trzeci – błędnego zastosowania zasady dotyczącej powagi rzeczy osądzonej.

Sąd w zaskarżonym wyroku uznał, że kryterium wierzyciela prywatnego znajduje zastosowanie nawet wówczas, gdy państwo członkowskie podnosi w trakcie postępowania administracyjnego i popiera szczegółowymi argumentami to, iż organ władzy publicznej nie działał w oparciu o względy, którymi kierowałby się podmiot prywatny, podczas gdy strona zainteresowana w postępowaniu administracyjnym twierdzi coś dokładnie przeciwnego. Komisja interpretuje orzecznictwo w taki sposób, że, jeśli chodzi o możliwość zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego, kluczowe znaczenie ma stanowisko zajmowane przez państwo członkowskie.

W zakresie dotyczącym zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego Komisja podnosi dwa zarzuty. Pierwszy z nich dotyczy naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE w zakresie dotyczącym zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego. W drugim zarzucie Komisja podnosi, że Sąd dopuścił się błędu w interpretacji obowiązku przeprowadzenia starannego i bezstronnego dochodzenia w przedmiocie pomocy państwa na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE.

Sąd zwraca się do Komisji o zrekonstruowanie z urzędu zachowania hipotetycznego idealnego, racjonalnego i w pełni poinformowanego wierzyciela. Żądanie to jest podnoszone ponadto niezależnie od tego, co dane państwo członkowskie stwierdziło czy też uczyniło. Komisja interpretuje orzecznictwo w taki sposób, że ustanawia ono wymóg, aby przed dokonaniem oceny nie zbierała ona dowodów i informacji, które zebrałby racjonalny wierzyciel prywatny, choć nie uczyniłby tego dany organ władzy publicznej. Jej zadanie ogranicza się raczej do sprawdzenia tego czy, subiektywnie rzecz biorąc, organ władzy publicznej, w oparciu o jej zachowanie oraz dowody i informacje, jakimi rzeczywiście dysponowała ona w momencie wydawania decyzji, zachowałby się jak wierzyciel prywatny znajdujący się sytuacji najbardziej zbliżonej do tej, w której znajdował się organ władzy publicznej w momencie wydawania decyzji o przyznaniu danego środka.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 marca 2016 r. – Komisja Europejska/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-545/15) ⁽¹⁾

(2016/C 260/44)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 18.1.2016.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 marca 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-546/15) ⁽¹⁾

(2016/C 260/45)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 11.1.2016.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 17 marca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Hans-Peter Ofenböck, przy udziale: Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich

(Sprawa C-565/15) ⁽¹⁾

(2016/C 260/46)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 2 czerwca 2016 r. – *Moreda-Riviere Trefilerías i in./Komisja*

(Sprawy połączone od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek stali sprężającej — Ustalanie cen, podział rynku i wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE — Jednostka gospodarcza — Bezpośrednie uczestnictwo w naruszeniu — Odpowiedzialność pochodna spółek dominujących — Następstwo prawne przedsiębiorstw — Złożone naruszenie — Jednolite i ciągłe naruszenie — Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien — Zasady legalności kar i niedziałania prawa karnego wstecz — Okoliczności łagodzące — Zdolność płatnicza — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Żądanie przeprowadzenia ponownej oceny — Brak zmiany okoliczności faktycznych — Pismo w sprawie odrzucenia — Niedopuszczalność)

(2016/C 260/47)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Moreda-Riviere Trefilerías, SA (Gijón, Hiszpania) (sprawy T-426/10 i T-440/12); Trefilerías Quijano, SA (Los Corrales de Buelna, Hiszpania) (sprawy T-427/10 i T-439/12); Trenzas y Cables de Acero PSC, SL (Santander, Hiszpania) (sprawy T-428/10 i T-441/12); oraz Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Hiszpania) (sprawy T-429/10 i T-438/12) (przedstawiciele: w sprawach od T-426/10 do T-429/10 F. González Díaz i A. Tresandi Blanco, a w sprawach od T-438/12 do T-441/12 początkowo F. González Díaz i P. Herrero Prieto, a następnie F. González Díaz i A. Tresandi Blanco, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: w sprawach T-426/10, T-427/10, T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12 V. Bottka, F. Castillo de la Torre i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy, wspierani przez L. Ortiza Blanca i A. Lamadrid de Pabla, oraz w sprawie T-428/10 V. Bottka i F. Castillo de la Torre, wspierani przez L. Ortiza Blanca i A. Lamadrid de Pabla)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności i zmiany decyzji Komisji C(2010) 4387 wersja ostateczna z dnia 30 czerwca 2010 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 101 WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.344 – Stal sprężająca), zmienionej decyzją Komisji C(2010) 6676 wersja ostateczna z dnia 30 września 2010 r. oraz decyzją Komisji C(2011) 2269 wersja ostateczna z dnia 4 kwietnia 2011 r., a także pisma dyrektora generalnego DG ds. Konkurencji Komisji z dnia 25 lipca 2012 r.

Sentencja

1) Skargi zostają częściowo odrzucone, a częściowo oddalone.

2) *Moreda-Riviere Trefilerías, SA, Trefilerías Quijano, SA, Trenzas y Cables de Acero PSC, SL i Global Steel Wire, SA* pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C C 317 z 20.11.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 25 maja 2016 r. – Stagecoach Group/EUIPO (MEGABUS.COM)(Sprawa T-805/14) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego MEGABUS.COM — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 — Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 — Skarga oczywiście niedopuszczalna i oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]

(2016/C 260/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stagecoach Group plc (Perth, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat G. Jacobs)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 października 2014 r. (sprawa R 1894/2013-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego MEGABUS.COM jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona jako niedopuszczalna, a w pozostałym zakresie oddalona jako pozbawiona podstawy prawnej.
- 2) Stagecoach Group plc zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 34 z 2.2.2015.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 maja 2016 r. – Pari Pharma/EMA

(Sprawa T-235/15 R)

[Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Znajdujące się w posiadaniu EMA dokumenty dotyczące informacji przedstawionych przez przedsiębiorstwo w związku z jego wnioskiem o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego — Postanowienie o zawieszeniu wykonania decyzji o udzieleniu osobie trzeciej dostępu do dokumentów — Wniosek o cofnięcie — Brak zmiany okoliczności — Artykuł 159 regulaminu postępowania przed Sądem]

(2016/C 260/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pari Pharma GmbH (Starnberg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Epping i W. Rehmman)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (przedstawiciele: T. Jabłoński, N. Rampal Olmedo, A. Spina, A. Rusanov i S. Marino, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Novartis Europharm Ltd (Camberley, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat C. Schoonderbeek)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 159 regulaminu postępowania przed Sądem mający na celu cofnięcie postanowienia z dnia 1 września 2015 r., *Pari Pharma/EMA* (T-235/15 R, EU:T:2015:587), w którym zawieszono wykonanie decyzji EMA EMA/271043/2015 z dnia 24 kwietnia 2015 r. o udzieleniu osobie trzeciej, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43), dostępu do niektórych dokumentów zawierających informacje przedstawione w ramach wniosku o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego Vantobra.

Sentencja

- 1) *Wniosek o cofnięcie postanowienia z dnia 1 września 2015 r., Pari Pharma/EMA* (T-235/15 R, EU:T:2015:587), zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Sądu z dnia 10 maja 2016 r. – Volkswagen/EUIPO – Andrã (BAG PAX)

(Sprawa T-324/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy BAG PAX — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 15 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]

(2016/C 260/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Volkswagen AG (Wolfsburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat U. Sander)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: H.Kunz, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO był również, interwenient przed Sądem, dawniej BAGPAX Cargo Systems e.K.: Marvin Dominic Andrã (Saarlouis, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Dohmen)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 kwietnia 2015 r. (sprawa R 1971/2014-4) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Volkswagen a BAGPAX Cargo Systems.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona
- 2) Volkswagen AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 17.8.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 25 maja 2016 r. – Syndial/Komisja(Sprawa T-581/15) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2002 — Dokumenty dotyczące postępowania w sprawie uchybienia przeciwko Włochom — Ewentualne nieprzestrzeżenie dyrektyw 2011/92/UE i 1999/13/WE — Melioracja dawnego terenu przemysłowego (Cengio Saliceto) — Odmowa dostępu — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)

(2016/C 260/51)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Syndial SpA – Attività Diversificate (San Donato Milanese, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci L. Acquarone i S. Grassi)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz i D. Nardi, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 3 sierpnia 2015 r. odmawiającej przyznania skarżącej dostępu do dokumentów dotyczących postępowania w sprawie ewentualnego uchybienia przez Republikę Włoską zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. 2012, L 26, s. 1), a także dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. 1999, L 182, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Syndial SpA – Attività Diversificate pokrywa koszty własne oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 398 z 30.11.2015.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2016 r. – Caviro Distillerie i in./Komisja

(Sprawa T-211/16)

(2016/C 260/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Caviro Distillerie Srl (Faenza, Włochy), Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Włochy), Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerion, Włochy), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Włochy) (przedstawiciele: R. MacLean, Solicitor, oraz A. Bochon, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/176 z dnia 9 lutego 2016 r. w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej produkowanego przez Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd z uwagi na oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych i co do prawa w zakresie przyjętego środka oraz naruszenie art. 3 ust. 2, 3 i 5 oraz art. 17 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej;
- obciążenie pozwanej i ewentualnych interwenientów kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji na tej podstawie, że pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych w zakresie w jakim wybrała niereprezentatywną próbę producentów Unii Europejskiej w celu dokonania oceny szkody i w ten sposób naruszyła ona przy tym art. 3 ust. 2, 3 i 5 oraz art. 17 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, zakładając błędnie, że kryterium największego udziału sprzedaży w Unii odpowiada dostatecznie reprezentatywnej próbie.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji na tej podstawie, że pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych szacując wpływ przywozu po cenach dumpingowych na sytuację gospodarczą przemysłu Unii i naruszyła w ten sposób art. 3 ust. 2, 3 i 5 oraz art. 17 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2016 r. – C & J Clark International/Komisja

(Sprawa T-230/16)

(2016/C 260/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: C & J Clark International Ltd (Somerset, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: A. Willems, S. De Knop i J. Charles, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- Stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/223 z dnia 17 lutego 2016 r. ustanawiającego procedurę oceny niektórych wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych i o indywidualne traktowanie składanych przez producentów eksportujących z Chin i Wietnamu i wykonującego wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 oraz

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję Europejską zasady przyznania wyrażonej w art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 2 TUE poprzez oparcie się na niewłaściwej podstawie prawnej;
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję Europejską art. 266 TFUE poprzez nieuwzględnienie środków zapewniających wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C & J Clark International, C-659/13 i C-34/14, EU:C:2016:74;
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję Europejską art. 5 ust. 1 i 5 ust. 4 poprzez wydanie aktu wykraczającego poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celu; i
4. Zarzut czwarty dotyczący nadużycia władzy przez Komisję Europejską poprzez wykorzystanie jej kompetencji do celu innego niż cel, w którym zostały jej one przyznane.

Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2016 r. – Ni/EIOD

(Sprawa T-237/16)

(2016/C 260/54)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: NI (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Gómez-Acebo Dennes)

Strona pozwana: Europejski Inspektor Ochrony Danych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności i pozostawienie bez skutków decyzji Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z dnia 18 marca 2016 r., w której oddalono wniosek skarżącej o poddanie rewizji decyzji Inspektora z dnia 8 grudnia 2015 r. i nakazanie przetwarzania teraz i w przyszłości przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich danych osobowych figurujących w umowie zawartej przez skarżącą;
- nakazanie Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich powstrzymanie się od opublikowania jakichkolwiek danych osobowych strony skarżącej lub danych pozwalających na jej zidentyfikowanie. W szczególności zakazanie Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich czynienia jakichkolwiek aluzji do zajmowanego przez nią stanowiska.
- nakazanie Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich uwzględnienia i pełnego zastosowania się do prawa do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych osobowych strony skarżącej w postępowaniu Own Initiative Inquiry 2/2-14 lub w jakimkolwiek innym postępowaniu dotyczącym podobnego przedmiotu, w którym strona skarżąca mogłaby być stroną;
- obciążenie Europejskiego Inspektora Ochrony Danych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana w głównej mierze przeciwko decyzji strony oszowanej o nieuwzględnieniu zażalenia skarżącej w związku z odmową utajnienia określonych danych osobowych dotyczących prowadzonych przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dochodzeń w sprawie zezwolenia udzielonego skarżącej na prowadzenie działalności zawodowej w sektorze prywatnym po zakończeniu pełnienia przez nią funkcji członka Komisji Europejskiej.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

1. Działalność strony skarżącej, postępowanie przed Komisją w momencie udzielenia zezwolenia na jej działalność po zakończeniu pełnienia funkcji członka Komisji, pierwsze dochodzenie przeprowadzone przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w przedmiocie tego zezwolenia i wznowienie dochodzenia przez nowego Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, wraz z intencją opublikowania danych osobowych strony skarżącej umożliwiających bezpośrednią i pośrednią jej identyfikację, nie zostały należycie uwzględnione przez stronę pozwaną w świetle uregulowań i orzecznictwa znajdujących zastosowanie do wydawanych przez stronę pozwaną decyzji.
2. Anonimowe gromadzenie danych nie pozwala na zapewnienie identyfikacji pochodzenia koniecznej do ustalenia dopuszczalności przetwarzania danych przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, jako że zostały uzyskane w sposób anonimowy i były przetwarzane w sposób niedozwolony.
3. Przetwarzanie danych będące przedmiotem niniejszego postępowania należy zdaniem skarżącej zakwalifikować jako stanowiące nadużycie, niewłaściwe i nieistotne z punktu widzenia celu, dla którego zostały zgromadzone, nawet jeśli zostały uzyskane anonimowo. Przekazana umowa dotyczy jedynie i wyłącznie stosunku strony skarżącej i prywatnego przedsiębiorstwa po zakończeniu pełnienia przez tę pierwszą funkcji członka Komisji, a przedmiot tej umowy nie ma nic wspólnego z funkcjami pełnionymi przez stronę skarżącą w ramach Komisji.
4. Brak jest nowych informacji lub faktów, które uzasadniałyby przetwarzanie i opublikowanie danych osobowych strony skarżącej, uznawanych ponadto za poufne w toku pierwszego dochodzenia przeprowadzonego przez wcześniejszego Rzecznika Praw Obywatelskich. Zmiana poufnego traktowania danych, o których mowa, nie znajduje uzasadnienia w prawie i nigdy nie została umotywowana przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich.
5. Publikacja danych osobowych, o których mowa, nie przyczynia się w żaden sposób do usprawnienia dochodzenia, ponieważ Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich może prowadzić dochodzenie w przedmiocie zezwolenia udzielonego stronie pozwanej na wykonywanie działalności prywatnej bez wykorzystywania – i a fortiori bez publikowania – danych dotyczących jej życia prywatnego.

Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2016 r. – Clean Sky 2 Joint Undertaking/Scouring Environnement

(Sprawa T-238/16)

(2016/C 260/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Clean Sky 2 przedsiębiorstwo wspólne (CSPW) (przedstawiciele: B. Mastantuono, pełnomocnik wspierany przez adwokata M. Velardo)

Strona pozwana: Scouring Environnement SARL (Tauriac, Francja)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie stronie pozwanej zapłaty na rzecz CSJU kwoty 60 000,00 EUR tytułem umowy o dofinansowanie nr 287071 „BiMed – metoda usuwania lakieru i konserwacji suchych powierzchni wodorowęglanami” oraz kwoty 3 600,00 EUR tytułem odsetek za zwłokę obliczonych według stopy 3,65 % za okres od dnia 12 września 2014 r. do dnia 3 maja 2014 r. oraz;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona pozwana podnosi następujące zarzuty.

Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie wywiązała się ze swych zobowiązań umownych, nie przedstawiając wymaganych sprawozdań, sprawozdań finansowych oraz nie dostarczając pierwszej partii dostawy, zgodnie z art. 3 umowy o dofinansowanie i art. II.2 (3) oraz art II.4 załącznika do tej umowy. W związku z powyższym strona skarżąca rozwiązała umowę o dofinansowanie na podstawie art II.38 załącznika II i wystosowała notę obciążeniową dotyczącą zaliczki w wysokości 60 000,00 EUR wcześniej wypłaconej koordynatorowi projektu na podstawie wyżej wymienionej umowy o dofinansowanie. W konsekwencji strona skarżąca wystawiła notę obciążeniową w celu odzyskania wypłaconej zaliczki, która pozostaje jej własnością do dnia całkowitej zapłaty.

Zdarzenia powodujące powstanie zobowiązania po stornie Scouring Environnement jako koordynatora projektu, są w znacznej mierze bezsporne w niniejszej sprawie, ponieważ strona pozwana nie wniosła żadnego sprzeciwu w odniesieniu do okoliczności rozwiązania umowy i sposobu określenia kwoty dłużnej należnej stornie skarżącej.

W konsekwencji strona skarżąca ma prawo domagania się zwrotu i wypłaty kwot uiszczonych na rzecz strony pozwanej tytułem zaliczki, powiększonych o odsetki za zwłokę.

Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2016 – Dyrektor generalny Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych/Komisja

(Sprawa T-251/16)

(2016/C 260/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dyrektor generalny Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: L. Jelínek, członek personelu, wspierany przez adwokatów G. M. Robertiego i I. Perego)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 2 marca 2016 r. C(2016)1449 final w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu, z wyjątkiem art. 1 ust. 2;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie popełnionych przez Komisję. Zaskarżona decyzja jest niezgodna z kryteriami prawnymi, regulującymi uchylenie immunitetu jurysdykcyjnego dyrektora generalnego Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) i jest oparta na oczywiście błędnym zrozumieniu materiału zawartego w aktach sprawy. Ponadto zaskarżona decyzja nie uwzględnia w prawidłowy sposób interesu Unii i narusza niezależność dyrektora generalnego OLAF-u.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszeń prawa i nieprawidłowości w procedurze podejmowania decyzji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady lojalnej współpracy i gwarancji procesowych.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2016 r. – Globo Media/EUIPO — Globo Comunicação e Participações (GLOBO MEDIA)

(Sprawa T-262/16)

(2016/C 260/57)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Globo Media, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci L. Estropá Navarro i J. Calderón Chavero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Globo Comunicação e Participações S/A (Rio de Janeiro, Brazylia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy Słowny unijny znak towarowy „GLOBO MEDIA” – zgłoszenie nr 8 957 169

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 marca 2016 r. w sprawie R 561/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- w konsekwencji – oddalenie sprzeciwu B1697179 i dopuszczenie do rejestracji spornego znaku towarowego w odniesieniu do usług zgłoszonych w klasach 35, 38 i 41
- obciążenie EUIPO i pozostałych stron kosztami postępowania wynikającymi z niniejszego postępowania w razie sprzeciwienia się skardze i oddalenia ich żądań.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-

Odwołanie wniesione w dniu 28 maja 2016 r. przez Petrusa Kerstensa od wyroku wydanego w dniu 18 marca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-23/15, Kerstens/Komisja

(Sprawa T-270/16 P)

(2016/C 260/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Petrus Kerstens (Overijse, Belgia) (przedstawiciel: adwokat C. Mourato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku drugiej izby Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 18 marca 2016 r. w sprawie F-23/15 Kerstens/Komisja;
- przekazanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący je podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący przeinaczenia faktów i środków dowodowych, jak również wewnętrznej sprzeczności uzasadnienia w odniesieniu do braku sprawozdania z dochodzenia administracyjnego w rozumieniu art. 2-4 ogólnych przepisów wykonawczych dotyczących prowadzenia dochodzeń administracyjnych i postępowań dyscyplinarnych z 2004 r. (zwanym dalej „OPW z 2004 r.”).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa związanego z niestwierdzeniem nieważności decyzji dyscyplinarnej, nieopartej na sprawozdaniu z dochodzenia administracyjnego w rozumieniu OPW z 2004 r.
3. Zarzut trzeci dotyczący sprzeczności uzasadnienia wyroku, naruszenia obowiązku uzasadnienia, przeinaczenia okoliczności faktycznych i środków dowodowych, naruszenia art. 4 ust. 4 OPW z 2004 r., art. 91 regulaminu pracowniczego oraz zasady podziału władz na sądowniczą i administracyjną, zakazu orzekania ultra petita i zasad kontradiktoryjności oraz niedyskryminacji, a także naruszeń prawa w świetle dokonanego przez Sąd do spraw Służby Publicznej badania konsekwencji nieprawidłowości popełnionych przez Komisję.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa oraz naruszenia zasady kontradiktoryjności związanych z błędną wykładnią art. 24 regulaminu pracowniczego oraz art. 10 załącznika IX do regulaminu pracowniczego.
5. Zarzut piąty, podnoszony pomocniczo, dotyczący przeinaczenia faktów i środków dowodowych, naruszenia obowiązku uzasadnienia oraz naruszenia prawa w świetle zasady poszanowania rozsądnego terminu w obszarze spraw dyscyplinarnych.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2016 r. – GeoClimaDesign/EUIPO – GEO Gesellschaft für ENERGIE und Oekologie (GEO)

(Sprawa T-280/16)

(2016/C 260/59)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: GeoClimaDesign AG (Fürstenwalde/Spree, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat B. Lanz)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: GEO Gesellschaft für ENERGIE und Oekologie GmbH (Langenhorn, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: GEO Gesellschaft für ENERGIE und Oekologie GmbH

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „GEO” – unijny znak towarowy nr 8 331 076

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 marca 2016 r. w sprawie R 1679/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- unieważnienie zakwestionowanego znaku towarowego, ewentualnie unieważnienie zakwestionowanego znaku towarowego dla organizacyjnego przygotowania projektów budowlanych w dziedzinie energii odnawialnych, w szczególności w kontekście elektrowni wiatrowych i farm wiatrowych, należących do klasy 35, usług deweloperskich przy realizacji projektów w dziedzinie energii odnawialnych, w szczególności w kontekście elektrowni wiatrowych i farm wiatrowych, należących do klasy 37 oraz projektowania technicznego w ramach projektów z zakresu dostaw energii, projektowania technicznego w ramach projektów z dziedziny energii odnawialnych, w szczególności w kontekście elektrowni wiatrowych i farm wiatrowych; usług inżynierskich w dziedzinie energii odnawialnych, w szczególności w kontekście elektrowni wiatrowych; sporządzanie opinii technicznych i naukowych, należących do klasy 42;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2016 r. – Solelec i in./Parlament

(Sprawa T-281/16)

(2016/C 260/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Solelec SA (Esch-sur-Alzette, Luksemburg), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luksemburg), Paul Wagner et fils SA (Luksemburg, Luksemburg), Socom SA (Foetz, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat S. Marx)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej Infrastruktury i Logistyki Parlamentu Europejskiego nr D(2016) 14480 z dnia 27 maja 2016 r., odrzucającej ofertę konsorcjum „ELECTRO KAD”, złożonego ze spółek SOLELEC S.A., MANNELLI & ASSOCIÉS S.A., PAUL WAGNER & FILS S.A. i SOCOM S.A., dotyczącej części 75 „instalacja elektryczna — wysokoprądowa”, złożonej w dniu 14 stycznia 2016 r. w przetargu o sygnaturze INLO-D-UPIL-T-15-AO6 dotyczącego projektu rozbudowy i modernizacji budynku im. Konrada Adenauera w Luksemburgu oraz decyzji o udzieleniu tego zamówienia innemu oferentowi;
- Nakazanie przedstawienia dokumentów przetargowych, zawierających zapis kontaktów Parlamentu z oferentami na podstawie art. 160 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii;
- Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący braku przestrzegania kryteriów wyboru, których nie spełniało wygrywające konsorcjum, ponieważ jeden z jego członków nie miał osobowości prawnej przez cały okres robót, a wygrywające konsorcjum nie było w stanie wykazać się referencjami dotyczącymi zdolności technicznych i kwalifikacji zawodowych, wymaganymi w specyfikacji warunków zamówienia.
2. Zarzut drugi dotyczący braku przestrzegania kryteriów udzielenia zamówienia. Poprzez porównanie oferty przedstawionej przez skarżących z ofertą wygrywającego konsorcjum okazało się, że ma ona rażąco niski charakter, co powinno było skłonić pozwaną do odrzucenia oferty i udzielenia zamówienia skarżącym.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2016 r. – Dominator International/EUIPO (DREAMLINE)

(Sprawa T-285/16)

(2016/C 260/61)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dominator International GmbH (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: adwokat N. Gugerbauer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „DREAMLINE” – zgłoszenie nr 1 222 091

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 marca 2016 r. w sprawie R 1669/2015-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/200;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/200;
- Naruszenie art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/200.

Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2016 r. – Kneidinger/EUIPO – Topseat International (Deska sedesowa)

(Sprawa T-286/16)

(2016/C 260/62)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ernst Kneidinger (Wilhering, Austria) (przedstawiciel: adwokat M. Grötschl)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Topseat International (Plano, Teksas, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy Nr. 2274035-0001

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 kwietnia 2016 r. w sprawie R 1030/2015-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami niniejszego postępowania – w szczególności kosztami niniejszego pisma procesowego i dalszymi kosztami przeprowadzonej ewentualnie rozprawy, a także kosztami podróży, jak również kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 6 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 6/2002.
-

Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2016 r. – Convivo/EUIPO – Porcesadora Nacional de Alimentos (M'Cooky)

(Sprawa T-288/16)

(2016/C 260/63)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Convivo GmbH (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: C. Düchs, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Porcesadora Nacional de Alimentos C.A. Pronaca (Quito, Ekwador)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego „M'Cooky” – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 075 242

Postępowanie przed EUIPO: postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 marca 2016 r. w sprawie R 1039/2015-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu sądowym jak i w postępowaniu odwoławczym oraz w postępowaniu w sprawie sprzeciwu;
- obciążenie EUIPO i interwenienta ich kosztami własnymi.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

**Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 7 czerwca 2016 r. – Verile/
Komisja**

(Sprawa F-108/12) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury i renty — Artykuł 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego — Przeniesienie do systemu emerytalno-rentowego Unii uprawnień emerytalnych nabytych w krajowym systemie emerytalnym — Propozycja doliczenia lat uprawniających do emerytury — Skarga — Stwierdzenie nieważności — Odwołanie — Zamiana kwalifikacji żądania stwierdzenia nieważności propozycji doliczenia lat uprawniających do emerytury — Interpretacja żądania stwierdzenia nieważności jako żądania stwierdzenia nieważności decyzji o uznaniu doliczenia lat uprawniających do emerytury w następstwie przeniesienia uprawnień emerytalnych — Oddalenie żądania — Uzyskanie przez wyrok wydany w odwołaniu powagi rzeczy osądzonej — Umorzenie postępowania)

(2016/C 260/64)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Verile (Cadrezzate, Włochy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci D. de Abreu Caldas, A. Coolen, É. Marchal, S. Orlandi i J.N. Louis, następnie adwokaci D. de Abreu Caldas, S. Orlandi i J.N. Louis, następnie adwokaci S. Orlandi i J.N. Louis, na koniec adwokat J.N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo D. Martin i G. Gattinara, pełnomocnicy, następnie J. Currall i G. Gattinara, pełnomocnicy, następnie G. Gattinara, pełnomocnik, i na koniec G. Gattinara i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji dotyczącej przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżącego do systemu emerytalno-rentowego Unii, stosującej nowe ogólne przepisy wykonawcze do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników.

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie w sprawie F-108/12 Verile/Komisja zostaje umorzone.
- 2) Marco Verile i Komisja Europejska pokrywają swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 379 z 8.12.2012, s. 34.

**Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 8 czerwca 2016 r. –
Massoulié/Parlament**

(Sprawa F-146/15) ⁽¹⁾

[Służba publiczna — Urzędnicy — Parlament — Przeniesienie do innej instytucji — Postępowanie w sprawie awansu (2014) — Wniosek o przełożenie sprawozdań z oceny na punkty za osiągnięcia — Zamiana kwalifikacji z zażalenia na wniosek — Artykuł 90 regulaminu pracowniczego — Oczywista niedopuszczalność]

(2016/C 260/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: François Massoulié (Bruskela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: V. Montebello-Demogeot i M. Dean, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności odmownej decyzji Parlamentu w sprawie wniosku o przełożenie sprawozdań z oceny skarżącego sporządzonych do czasu jego awansu do grupy zaszeręgowania AD12 na punkty za osiągnięcia.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga François'a Massoulié zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) François Massoulié pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Parlament Europejski.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 22.2.2016, s. 45.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL